

ଛୁଟିବିଦ୍ୟୁତି

ବନ୍ଧୁତ୍ବ ଏକ ମିଠା ଅନୁଭବର
କଥା। ଆମୀଯତାର କଥା। ବନ୍ଧୁତ୍ବ
ସାହସ ଦିଲ୍, ବନ୍ଧୁତ୍ବ ଜୀବନକୁ
ସଜାଡ଼ି ଦିଲ୍। କେବେ କାହା ସହିତ
କେତେବେଳେ ମଣିଷ ବନ୍ଧୁତ୍ବ ସ୍ଵତ୍ତରେ
ଯୋଡ଼ି ହୁଏ ତା'ର କ'ଣ କିଛି ହିସାବ
ଥାଏ ? ଚିକିଏ ଖୁସି ପାଇଁ ଜଣେ କାହାକୁ
ବି ବନ୍ଧୁ ସ୍ଵାକାର କରିପାରେ...

୩
ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରସାର

ସହଚରଣ ଦୂର

୧୩

ଧନୀଆର ଓଷଧୀୟ ଗୁଣ

ଧର୍ମିଆ କେବଳ ଏକ ମସଲା
ପ୍ରବ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏହା ଭିତରେ ଅନେକ
ଓଷଧୀୟ ଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଲୁଚି ରହିଥାଏ ।
ଥଣ୍ଡା କିମ୍ବା ପେଟ ଗରମ ଯୋଗୁ
ଅନେକ ସମୟରେ ପାଠ ଭିତରେ
ଛୋଟ ଛୋଟ ଘା' ହୋଇଯିବାର
ସମସ୍ୟା ଦେଖିବେଳିଥାଏ,
ଏଥରୁ ଉପଶମ ପାଇବାକୁ

ହେଲେ ଗୋଟେ ଶାମତ ଧନିଆ
ରୁଣ୍ଡକୁ ୨୪୦ ଗ୍ରାମ ପାଣିରେ ଭଲ
ଭାବେ ପୁଟାଇ ତାହାକୁ ଥଣ୍ଡା କରି
ଦିନରେ ୨ / ୩ ଥର କୁଳକୁଆ କଲେ
ଆରାମ ମିଳିଥାଏ । ସେହିପରି
କୁମି ସମସ୍ୟାରୁ ବି ଏହା ମୁକ୍ତ
ଦେଇଥାଏ । କୁମାଯାଏ, ବୟସ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ୩
ସମୟରେ ଏକବୁ ଦେଇ ଶାମର
କଞ୍ଚା ଧନିଆ ରୁଣ୍ଡକୁ ପାଣିରେ
ମିଶାଇ ୧୫ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଇଲେ
ସେମାନଙ୍କର କୁମିଦୋଷ ଭଲ
ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସେହିପରି
ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ୟାରେ
୧ / ୪ ଶାମର ଧନିଆରୁଣ୍ଡ
ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଇପାରେ ।
ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ବଦ୍ଧଜମି ଯୋଗୁ ବାନ୍ତି
ଲାଗୁଥିଲେ କିଛି ଗୋଟା ଧନିଆକୁ
ମିଶିରି ସହିତ ତୋବାଇ ଖାଇଲେ
ଆରାମ ଲାଗିବା ସହ ଛାତିରେ
ହେଉଥିବା ଜଳାପୋଡ଼ା ମଧ୍ୟ
କେତେକାଂଶରେ କମିଯାଇଥାଏ ।
ପାଟି ଦୁର୍ଗମ ହେଉଥିଲେ ଧନିଆ
ତୋବାଇଲେ ମଧ୍ୟ ଏ ସମସ୍ୟାରୁ
ମକି ମିଳିଥାଏ ।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶ୍ୱାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଅଗ୍ରଷ୍ଟ ୧-୨

କିଛିଟା ନୀତିଶିକ୍ଷା

ସୁଖଦୂଷକରା ଏଇ ଜୀବନରେ ଶାନ୍ତିରେ
ରହିବାକୁ କିଏ ବା ନ ଚାହେଁ ସେଥିପାଇଁ
ଆଜିଗୁଣୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅନେକ ନୀତିଶୀଳୀ
କହିଯାଇଛନ୍ତି, ତଙ୍କଥରୁ କିନ୍ତୁ ତା
ଆସନ୍ତି ଲାଗିବା...

*ଯଦି କେହି ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ଭାଙ୍ଗନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ
ମଧ୍ୟ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ଉଚିତ ଜୀବନ ମେ

ସମ୍ବାଦକ: ତଥାଗତ ସତପଥୀ

Printed and published by Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-10, Ph : 2549302, Fax : 2549795

ପାଠକୀର୍ଣ୍ଣ

*କୋମଳ ମନର ଏକ ମିଠା ଅନୁଭବର ନାଁ ସ୍କୁଲ୍ ସେଥିପାଇଁ
ଯେ କୌଣସି ବୟସର ମଣିଷ ମନରେ ସ୍କୁଲର ସ୍କୁଟି
ଖେଳଦିବୀ ଗୋମାଞ୍ଚ । ସେଥାପାଇଁ ବୋଧେ କୁହାୟାଏ,
ଜଣେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ପାଇଁ ସ୍କୁଲ ହେଉଛି ବିତ୍ତୀୟ ଘର । ଆଉ ଏହି
ଘରଟି ସବୁ ଦିଗରୁ ସୁଦର ହେଉ ବେଳି ଚାହାନ୍ତି ଅଭିଭାବକ,
ଶିକ୍ଷକ ସର୍ବୋପରି ଛାତ୍ରାଳ୍ପାତ୍ର । ଏ କଥାକୁ ସତରେ ପରିଚିତ
କରିଛନ୍ତି କେତେକ ଶିକ୍ଷକ, ଯାହାଙ୍କ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଚେଷ୍ଟାରେ
ସ୍କୁଲ ପାଲିଟିକ୍ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ବାହରଣ । ଏତିଲି ଏକ
ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ବିଶ୍ୱାସବ୍ୟକ୍ତ ନେଇ ଉପପ୍ରାପନା ହୋଇଥିବା
ଏଥରର ପ୍ରଳ୍ପ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆମ ସ୍କୁଲ୍ ଏକ ସୁଦର ଆଲୋଚନ୍ୟ
ଥିଲା । ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ପିଟିକରିଗ କ'ଣ ଭୂମିକା ରହିଛି
ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ହୁତିଦିନରୁ ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା ।

-ଆଶୋକ କୁମାର ସାହୁ, କେଡ଼ିଚିର

*ଏଥର ଛୁଟିମନର ପ୍ରଳୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଖୋଲା ପାଇଥିବା ‘ଆମ ସ୍କୁଲ’ ବିଶ୍ୱାସରୁତି ଏକ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଆଲେଖ୍ୟ ଥିଲା । ଏହାକୁ ପଡ଼ି ପରିବେଶକୁ କିପରି ସୁନ୍ଦର ରଖାଯାଇପାରିବ ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଅନେକ କିଛି ଶୀଘ୍ରପାରିବେ । ପ୍ରଜାପତି ସଂକରଣେ ଅନେକ ଅଜଣା କଥା ପଡ଼ି ଖୁସି ଲାଗିଲା । ସେହିପରି ସୃଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ ୩୦ ନାମକ କବିତାଟି ଖୁବ ହୃଦୟର୍ପଣୀ ହୋଇପାରିଥିଲା ।

-ମଦ୍ଦାକିନୀ ବରାଳ, ପୁଲନନ୍ଦରା, କଟକ

*'ଉଚ୍ଚମୁଣ୍ଡାର ଘଣ୍ଟାଆ ସେବକ'ଙ୍କ ବିଶ୍ୱଯରେ ଅନେକ
ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିବାରୁ ଛୁଟିଦିନକୁ ମୋର ଅଶେଷ
ଅଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ । ସେହିପରି ସହର ପୃଷ୍ଠାରୁ ପରିତ୍ରମା
ସ୍ଥାନ ବରନ ସମ୍ପର୍କରେ ଦୟା ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା ।
ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଲୋକପ୍ରିୟ ମର୍ଜଳ ବାଦକ ମାନସ କୁଳାର
ଷଢ଼ଙ୍ଗଙ୍କ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କାୟ ଆଲେଖ୍ୟଟି ମୋତେ
ପଢ଼ିବାକୁ ଭାବି ଭଲ ଲାଗିଲା ।

-ରଶ୍ମୀରଞ୍ଜନ ମହାନ୍ତି, ଭଦ୍ରକ

*ସାଧାର ଉଚିତରୁଣ୍ଡିକ ଭାର ଗୋମାଣିକ ଲାଗିଲା । ସେହିପରି ପ୍ରତିଥର ବିନେମା ପୃଷ୍ଠାଟିମୟ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଦେଉଥାରୁ ଝୁଲୁଛି ଲାଗୁଛି । ତା'ଙ୍କିର ବିଧା ଓ ବ୍ୟାକପେଜର ପ୍ରକାଶିତ ଛୋଟ ଛୋଟ ଆଶ୍ରଯିମକର ଲେଖାରୁଣ୍ଡିକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଚାହାତେ ବସୁତ ଭଳି ଲାଗେ । ହାହ ହାହ ଓ କର୍କଣ୍ଡ କର୍କଣ୍ଡ ବିହୋର ଭାରି ପ୍ରିୟ ।

—ଲେଖାଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ, ହାରପଡ଼ା, ଭୁବନେଶ୍ୱର
 *ମୋତେ ଛୁଟିନ ପଢ଼ିବାକୁ ବସୁତ ଭଲ ଲାଗେ । ଏହାର
 ପ୍ରତିଟି ଘ୍ୟା ଆମକୁ ଥିଲେକ କିଛି ଗର୍ଭ ଦେଇଥାଏ ।
 ବିଶେଷକରି ପ୍ରତିଥରର ଏହାର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଅତି
 ମନୋମୂଳକ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଛୁଟିନଟି ମୋର
 ଭାରି ପିଯ ।

-ମାମିନା ସାହୁ, ପୁରୀ

ପ୍ରେମମାନ୍ଦ ଦୁନ୍ତିଆରେ ପ୍ରାଚିର ଆସର
 ଭରିଦିବ ମନେ ମୋର ନାନାଦି ସମ୍ବାର
 ପ୍ରିୟତମା ମୋର,
 କେତେ ଯେ ମିଠା ମିଠା କଥା ତା'ର
 ଶୁଣି କୌତୁଳ୍ଯ ହୋଇଯାଏ ମନ ମୋର ।
 ତା'ର କ୍ଷଣିକ ବିଛେଦରେ ମନହୃଦୟ ଅସ୍ତ୍ରବ୍ୟକ୍ଷ୍ୟ
 ଶୁଣିଲେ ତା'ର ନାମ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ହୁଏ ମନ
 ସେ ଆଉ କେହି ହୁଏଁ
 ସେ ମୋ ପ୍ରିୟ ହୃଦୟିନୀ ।

-ସୁଶୀଳ କୁମାର ପ୍ରଧାନ,
ଓର୍ବୁଆଳି, ଗୋପ, ପୁରୀ

ବନ୍ଦୁଦ୍ଧ ଏକ ମିଠା ଅନୁଭବର
କଥା । ଆମୀୟତାର କଥା ।
ବନ୍ଦୁଦ୍ଧ ସାହସ ଦିଏ, ବନ୍ଦୁଦ୍ଧ
ଜୀବନକୁ ସଜାଡ଼ି ଦିଏ । କେବେ
କାହା ସହିତ କେତେବେଳେ
ମଣିଷ ବନ୍ଦୁଦ୍ଧ ସୂତ୍ରରେ ଯୋଡ଼ି
ହୁଏ ତା’ର କ’ଣ କିଛି ହିସାବ
ଥାଏ ? ଟିକିଏ ଖୁସି ପାଇଁ
ଜଣେ କାହାକୁ ବି ବନ୍ଦୁ ସ୍ଵୀକାର
କରିପାରେ... ।

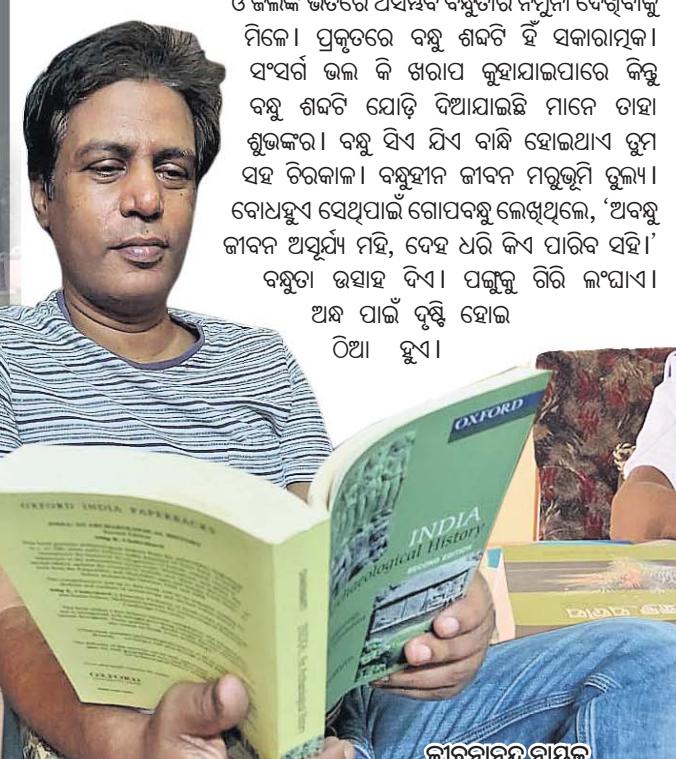

ଶୀସ୍ଵରେ ଅଛି, “ଉତ୍ସବେ ବ୍ୟସନ ଚେବ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷେ ରାସ୍ତବିପୁରେ, ରାଜ୍ୟରେ ଶୁଶ୍ରାନେ ତ ଯଥ୍ ତିଷ୍ଠିତ ସ ବାନ୍ଦବାଣୀ ।” ବନ୍ଦୁର ଏହି ସଂଜ୍ଞା ବନ୍ଦୁତାର ପରିସରକୁ ଖୁବ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିଦିବ । ଏହା ବୁଝାଏ ଯେ ବନ୍ଦୁ ହେବା ଲାଗି ନିହାତି ରଙ୍ଗରତ ବା ସାମାଜିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିବା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ । ବନ୍ଦୁତାର ପରିସର ବିଷ୍ଟାର୍ଣ୍ଣ ଓ ବ୍ୟାପକ । ମନୁଷ୍ୟର ଯେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟ ସହ ବନ୍ଦୁତା ରୁହେ ତାହା ନୁହେଁ, ଆମୀୟତା ଓ ଏକାମ୍ବୋଧ ଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାଣୀ ଏପରି କି ଉଭିଦ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁ ହୋଇପାରିବ । ଆମେ ଆଶ୍ରୋକ୍ଷିୟ ଏବଂ ଲାଯନ କାହାଣାରେ ଡାମନ୍ ଓ ପାଯଥୁଅସଙ୍ଗ ବନ୍ଦୁଦ୍ଧ କାହାଣୀ ସମାପ୍ନୀ ପାଇଁ ଏକ ଉଦାହରଣ । ପାଯଥୁଅସ ଜାଗାରେ ଡାମନ୍ ନିଜ ମୁଣ୍ଡକୁ ଜାମିନରେ ରଖୁ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କଲାବେଳେ ନିଜ ପାଇଁ ଡାମନ୍ କାଲେ ବଳି ପତିନୀବ ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ଘାତପ୍ରତିଯାତ ସହି ସଠିକ୍ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଥିଲା ପାଯଥୁଅସ । ଏହି ସ୍ତରରେ ଆସେ କଥାକାର କାପକାଙ୍କ ସେହି ବନ୍ଦୁଙ୍କ କଥା, ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ତାଙ୍କର ଅପ୍ରକଳ୍ପିତ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ମାନ ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ ପଢ଼ି ସାରି ପୋଡ଼ି ଦେବକୁ । ବନ୍ଦୁ କିନ୍ତୁ କାପକାଙ୍କ ରଚନାବଳୀ ପଢ଼ି ମୁସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଗର ଏବଂ ପ୍ରସାର ପାଇଁ କାମ କରିଥିଲେ । ସେ ବନ୍ଦୁ ଜଣକ ନ ଥିଲେ ହୁଏତ ପୃଥ୍ବୀ କାପକାଙ୍କ ମହନୀୟ ସହିତ କୃତି ସଂସର୍ଗରେ ଆଜି ଅଞ୍ଚ ରହିଥାଏ ।

କାଳିଦୀ ରଚନପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ କାହାଣୀରେ (କୁରୁ ଓ ହରିଣ) ତୋରା

ଓ ଜଳିଙ୍କ ଭିତରେ ଅସମବ ବନ୍ଦୁତାର ନମୁନା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ପ୍ରକୃତରେ ବନ୍ଦୁ ଶନାଟି ହୁଁ ସକାରାମକ । ସଂରଗ ଭଲ କି ଖରାପ କୁହାଯାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦୁ ଶନାଟି ଯୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି ମାନେ ତାହା ଶୁଭର୍ଜକର । ବନ୍ଦୁ ସିଏ ଯିଏ ବାନ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ତୁମ ସହ ଚିତକାଳ । ବନ୍ଦୁହୀନ ଜୀବନ ମର୍ମଭୂମି ତୁମ୍ୟ । ବୋଧହୁଏ ସେଥିପାଇଁ ଗୋପବନ୍ଦୁ ଲେଖିଥିଲେ, ‘‘ଅବନ୍ଦୁ ଜୀବନ ଅସୁର୍ୟ ମହି, ଦେହ ଧରି କିଏ ପାରିବ ସହି’’

ବନ୍ଦୁତା ଉତ୍ସବ ଦିଏ । ପଲ୍ଲେକୁ ଶିରି ଲାଙ୍ଘାଏ ।
ଅନ୍ଧ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ
ତିଆ ହୁଁ ।

ଜୀବନାନନ୍ଦ ମନ୍ୟକ

ବନ୍ଦୁତାରେ ନିଜକୁ ନିଃଶେଷ କରିଦେଇ ଯିବାଟା ହୀଁ ବଡ଼ କଥା । ବନ୍ଦୁଦ୍ଧର
ଗଭାରତାକୁ ନେଇ ବିଶେଷ ଉପପ୍ଲାପନା...
ବହି ଓ ଗଛ ମୋ ଅବସରର ବନ୍ଦୁ: ବିଶ୍ଵ ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟକ, ପେସାରେ
ଶିକ୍ଷକ ହେଲେ ବହି ଆଉ ଗଛମାନଙ୍କୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ଜୀବନ । ସେ ହେଲେ
ବାରେନ୍ଦ୍ର ସାମନ୍ତରାୟ । ଘର ଖୋଜି ଜିଲ୍ଲା ପାଲପାହିରେ । ଅନେକ ଶିଶୁ
ହାତିଯର ରଚିତା ବାରେନ୍ଦ୍ର ସାମନ୍ତରାୟ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ହେବା ସହ
ପରିବେଶବିତ ମଧ୍ୟ । ଏଥୁଥି ନିଜ ଚେଷ୍ଟାରେ ସ୍ଥଳ କରିବା ସହ ମାତ୍ର ଚକ୍ରାଂ
ଚକ୍ରାଂ ଅନୁଦାନ ନେଇ ସ୍ଥଳ ପରିଚାଳନା କରିବାର ବିଳ ଉତ୍ସବରଣ ବି
ସୃଜି କରିଛନ୍ତି । ଅସଂଖ୍ୟ ଗଛ ଆଉ ଅଞ୍ଚପ ବନ୍ଦୁକୁ ନେଇ କରୁଛି ଏବେ ତାଙ୍କର
ଅବସର ସମୟ । ସେ କୁହନ୍ତି, ‘ବହି ଆଉ ଗଛକୁ ବାଦ ଦେଲେ ମୋ ଜୀବନରେ
ଅଛି ଆଉ କ’ଣ ? ସବୁବେଳେ ଭାବେ ଜନ୍ମ ନେଇଛି ଯେତେବେଳେ ମରିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପରିବେଶ ଲାଗି କିଛି କରିପାରୁଥିବି । ଶିକ୍ଷକତା
କରୁଥିବା ସମୟରେ ସ୍ଥଳରେ ବନ୍ଦୁତ ଗଛ ଲଗାଉଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାଙ୍କୁ
ବାରା ଦେଉଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଗଛ ଲଗାନ୍ତୁ, ପରିବେଶ ପ୍ରତି ସରେତନ
ବୁଝନ୍ତି । ଏହା ହୀଁ ମୋର ଜନ୍ମ । ଆଉ ଏବେ ଅବସର ପରେ ପ୍ରତିଦିନ ଗଛ
ବାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଗୋଟିଏ ଛକ ଜାଗାରେ ରଖିଦେଉଛି । ପାଖାପାଖ ପାଞ୍ଚ-
ଇଥିଟି ଗାଆଁର ଲୋକ, ଯାହାର ଯେଉଁ ଗାରା ଆବଶ୍ୟକ ସେମାନେ ଆସି
ସେବୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ମାଗାଣରେ ବିତରଣ କରାଯାଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ
ମୋ ପାଖରେ ଦୁଇଟି ପିଲା ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ କାମରେ ସହଯୋଗ
କରୁଛନ୍ତି । ଏହାବ୍ୟତୀତ ରହିଛି ଏକ ଲାଇବ୍ରେରୀ । ସେହି ପିଲା ଦୁଇ ଜଣ
ଏଥିରେ ବି ସହଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଏହାହାଙ୍କ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷକର
ଅବସର ନେଇସାରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ବନ୍ଦୁତ ବହି ଅଛି, କିନ୍ତୁ
ଏହାର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆଗନ୍ତି କେହିନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋ ସହିତ
ଯୋଗାଯୋଗ କରି ମୋତେ ସେହି ସବୁ ବହି ଦେଉଛନ୍ତି ।

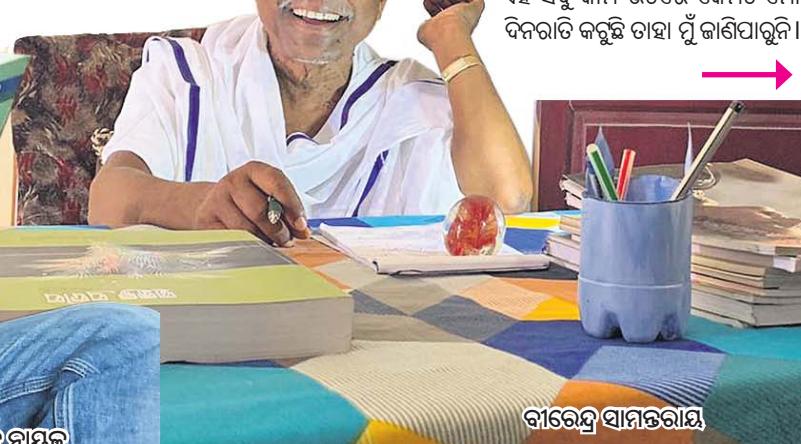
ବହିକୁ ଆଶିବା ପରେ ମୁଁ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦେଖନ୍ତି

ବିଭିନ୍ନ ଲୋକଙ୍କୁ ପଠାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶିଶୁ

ପାହିତ୍ୟ ଗୋ ଲାଇବ୍ରେରୀକୁ ଦେଖନ୍ତି

ଏହି ସବୁ କାମ ଭିତରେ କେମିତି ମୋ

ଦିନରାତି କିନ୍ତୁ ତାହା ମୁଁ ଜାଣିପାରୁଛି ।

ବାରେନ୍ଦ୍ର ସାମନ୍ତରାୟ

ସମରେଷ ବେହେରା

ବୀଣାପାଣି ରାଏଗର

ଆଜି ଅଶୀ ବର୍ଷ ବୟସରେ ବି ମୁଁ ଗଛ ଆଉ ବହିକୁ ନେଇ ବେଶ ଖୁସି ଅଛି ।
ବହି ଆଉ ଗଛ ଏବେ ମୋର ବନ୍ଧୁ ପାଲଟି ଯାଇଛନ୍ତି ।

ମୋ ଶକ୍ତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ମୁଁ ଜଣେ ସୁଖୀ ମଣିଷ: ଜଗତୀସିଂହପୁର
ଜିଲ୍ଲାର ତୁଳସୀପୁର ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବାଣୀପାଣି ରାଏଗୁରୁ
ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଏବଂ ଶଙ୍କିତ ସଂସ୍କରଣ ଶିକ୍ଷିତ୍ରୀ ଭାବେ ଜଣାଶୁଣା ଏବଂ
ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ଏକ ଶ୍ରୀକାଶୀଳ ନାମ। ପାଞ୍ଚମୀ ଗନ୍ଧ ଏବଂ
କରିବା ସଙ୍କଳନର ରଚଯିତା ବାଣୀପାଣି ପରିବାର ଓ ପିଲାଙ୍କୁ ପ୍ରାଥମିକତା
ଦେବା ଭିତରେ ନିଜ ଜୀବନ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ପାଏ ଲେଖାପଡ଼ାରୁ।
ସାହିତ୍ୟ ସର୍ଜନାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁଭର ମାନ୍ୟତା ଦେଉଥିବା ବାଣୀପାଣି କୁହକ୍ତ,
'ଲେଖବା ମୋ ଲାଗି ଅମ୍ବଜାନ-ୟାହା ମୋ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଯନ୍ତ୍ରଣାର
ଆକାଶରେ ଝରୁ ପରି ଟିକିଟିକି କରୁଥାଏ। ସୁର୍ଯ୍ୟହାନ ପୂଥିବା ପରି, ବନ୍ଦୁଭାନ
ଜୀବନ ମରୁଭୂତି ସୁଖ। ଜୀବନ ଜିଜବା ଲାଗି ଭଲ ବନ୍ଦୁଗ ଆବଶ୍ୟକତା
ଅପରିହାର୍ୟ କିନ୍ତୁ ସେମିତିକା ବନ୍ଦୁଟି ମିଳିପାରେ କି ଯିଏ ଜୀବନ ସାରା
ସାଥାରେ ରହିପାରିବ, ସବୁ ପରିଷ୍ଠିତରେ ସାଥୀ ହୋଇପାରିବ ? ବୋଧେ
ନା... ସମ୍ପର୍କର ଭିଡ଼ ଭିତରେ ଅନନ୍ତିଶ୍ୱାସୀ ହେଲାବେଳେ ଯିଏ ପ୍ରତି
ମୁସୂର୍ରୁରେ ମୋର ସାହାରା ହୋଇଛି, ହାତ ଧରି ବାଟ କଢ଼େଇଛି, ବଞ୍ଚିବାର
କାରଣ ସାଜିଛି, ସେ ମୋର ପରମ ପ୍ରିୟ ବନ୍ଦୁ - 'କଳମ, କାଗଜ ଓ କହିଁ
ଅର୍ଥାତ୍ ମୋର ଲେଖାଲେଖୁଁ ସଦାସର୍ବଦା ଧାରେ ଆଲୁଆନ୍ତୁ ବାଟ କଢ଼େଇ
ନେଇ ମୋତେ ଶାନ୍ତିର ପରଶ ଦେଉଥିବା ପ୍ରିୟତମ ବନ୍ଦୁ ହିଁ, ମୋ ଶବ୍ଦର
ସାମ୍ରାଜ୍ୟ, ମୋ ବହି। ଯେହିଁଥିରେ ମୁଁ ଦେଖୁଥୁଏ ଓ ଦେଖେଇଥୁଏ, ଯାହାକୁ
ପ୍ରେମ କରିଥୁଏ, ପୂଜା କରିଥୁଏ ଓ ଜୀବନ ପରି ଜିଜିଥୁଏ ତାହା ହେଉଛି ମୋ
କଳମର ଶକ୍ତି, ମୋର ପରମ ବାନ୍ଧବୀ; ଯିଏ ନିଷ୍ଠାସ୍ଥିତ ଭାବରେ ମୋ
ଅନୁପ୍ରତିରେ ମଧ୍ୟ ମୋ ଉପରିତ୍ତେ ଜାହିର କରିବ। ଦିନେ ମୁଁ ଥିଲି ବୋଲି ସେ
ସମାଜ ଓ ଆମା ସମୟକୁ ଜେଣେଇବ। ସମ୍ପର୍କ ଭିଡ଼ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ହୋଇ,
ପ୍ରେରଣା ହୋଇ, ଆନ୍ଦମ ହୋଇ ମୋ ସହ ଥିବା ଲେଖାଲେଖୁଁ ମୁଁଠିରେ ମୋର
ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଦୁ ବୋଲି ଆଜି ଯାଏ କାହିଁଥିବା ଜୀବନ ଭିତରେ ମୁଁ ଗୁଣ୍ଡିପାଇଛି।

ମୋ ଲିଖିଗର ଓ ମୋ କହି ମୋର ପରମ ବନ୍ଧୁ: କବି, ଅନୁବାଦିକା
ଓ ନେତ୍ରୀ ନବଜ୍ୟୋତି ରାୟ। ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି ମୋଳିକ କବିତା କହି ଏବଂ
ଦୁଇଟି ଅନୁବାଦ ପୁସ୍ତକ ରହିଛି। ଲିଖିଗର ଓ ବହିକୁ ସେ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି ସ୍ବାକାର
କରନ୍ତି। ଏହି ବନ୍ଧୁ ତାଙ୍କୁ ଜୀବନର ସକଳ ଘନଘାୟ ଭିତରେ ସକାରାମ୍ବନ୍ଦ
ପ୍ରେରଣା ଦିବା। ତାଙ୍କର ଏହି ବିରଳ ବନ୍ଧୁତାର ଅନୁଭବକୁ ନେଇ ସେ କୁହାନ୍ତି,
“ଚାଶକ୍ୟଙ୍କ ବର୍ଷତ ବନ୍ଧୁତାର ସଞ୍ଚାରେ ବନ୍ଧୁତ ଖୋଲିଲେ ମତେ ଦିଶେ ସେ
ଅଦୃଶ୍ୟ ଲିଖିଗରାୟ ସଥା ଏବଂ ମୁଁମାପି ପାରୁଥିବା ଉଚ୍ଚତାର ଏକ ବହି ପର୍ବତ ।
ହେତୁ ହେବା ଦିନୁ ଜୀବନର ଦୋଷକିରେ ଯେବେ ମୁଁ ଅସହାୟ ବୋଧ
କରିଛି, ଆଗରୁ ଯାଉଥିବା ସବୁ ରାସ୍ତା ମତେ ବହ ଦିଶିଛି, ସେ ସମୟରେ
ହିଁ ‘ତମପୋ ମା ଜ୍ୟୋତିରମୟ’ ଉଚ୍ଚତାରେ ପରି ଧାରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାଲୋକ
ନେଇ ଆସେ କେଉଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ଶକ୍ତି ଏବଂ ସେ ଶକ୍ତିର ମାଧ୍ୟମ ଥାଏ କେଉଁ
ଏକ ବହିର ଧାଡ଼ି। ବହି ମୋ ପାଇଁ ଏକ ଜୀବନ୍ତ ଓ ବିଶ୍ଵାସ ଆଧାର । ତାଙ୍କୁ
ଜାନ ଲାଗିଥାଏ ଉପରେ ମୟ ନମ୍ବର ଲାଗେନ ଏକ ଆବେଦନରେ ନଳକର

ହୋଇ ଛୁଏ । ବହିକୁ ବନ୍ଦୁ କରି ନ ଥିଲେ ମୋ ଜୀବନର ତକ କେମିଟି ଗଡ଼ିଆଆନ୍ତା, ବୋଧହୃଦୟ ମୁଁ ତା'ର ଆକଳନ କରିବାରେ ଅସମ୍ପର୍ଯ୍ୟ । ମୋର ତଥାକଥ୍ରତ ବ୍ୟାପକବ୍ଲେ ଜୀବନରୟାରେ ମୁହିଁଣୀ ସରା ଅପେକ୍ଷା ପାଠିକା ସଭାରେ ଦୃଢ଼ ଥିବାରୁ ଗୁହାଙ୍ଗନର ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଅଶଦ୍ଧେଖା ହୋଇଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ଅନେକ ବନ୍ଦୁ (୬ ଶବ୍ଦ ଏକ ନିରପେକ୍ଷ ଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦ ବୋଲି ମୋର ବିଚାର), ଅନେକ ସମୟରେ ମୋ ପାଖରେ ଠିଆ ହେଲାଛନ୍ତି, ମୋ ହାତ ଧରି ବାଟ କଢ଼େଇ ନେବାକୁ ହାତ ବଢ଼େଇଛନ୍ତି । ଦୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତଜ୍ଞ । ବହି କିନ୍ତୁ ମୋ ପାଇଁ କେବଳ ସତସତିକା ବନ୍ଦୁ ହୁଏଁ, ବରଂ ମଠୀଏ ବିଶ୍ଵିଷ ଅମ୍ବଜାନ ।”

ବହି ମୋ ବନ୍ଧୁ ମୋ ପରିବାର : ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ପୁରୀରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଜାବନାନନ୍ଦ ନାୟକ ଅଧୂନା କୋଳକାତାରେ ପ୍ରୋଭିଡେଣ୍ଟ ପଣ୍ଡର ଆସିଥାଏ କମିଶନର ଭାବରେ କର୍ମ୍ୟରତ । ପୁଷ୍ପକ ଅଧ୍ୟନ ତାଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅନୁଭାଗ । ସେହି ସ୍ଵତ୍ତେ ବହି ତାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି ସେ କୁହାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବହି ଯେମିତି ଜୀବନ୍ତ ସଭା । ତାଙ୍କ ସହ ବାର୍ତ୍ତାଳାପରେ ସେ ଯାହା କୁହାନ୍ତି ତାହା ଏହିଭଳି - ପୁଷ୍ପକଗୁଡ଼ିକର ସାହଚର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜର ପ୍ରତିବିମ୍ବକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରିଛୁଏ, ବନ୍ଧୁତା କହିଲେ ମୁଁ ବୁଝେ ଅତ୍ରଜଣା ଓ ଦିଶ୍ୟବନୀୟତା । ବନ୍ଧୁଟିଏ ଖୋଜିବା ବେଳେ ଏହି ଦୁଇଟି ଶୁଣନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ବନ୍ଧୁ ଭିତରେ ଖୋଜାଯାଇଥାଏ ; ଯାହା ମୁଁ ଅନେକ ବର୍ଷ ହେଲା ଖୋଜି ଖୋଜି ପାଇପାରିନି । କିନ୍ତୁ ପୁଷ୍ପକ କଥା ଆସିଲେ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ମୁଁ ଅଧିକ କିଛି ବିଶେଷ ରୂପ ପୁର୍ବୋତ୍ତ୍ତ ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡ ସହ ପାଇଛି । ବିଧି ପ୍ରସଂଗରେ ଥବା ଜିଞ୍ଚାବୀରୁ ତୃପ୍ତ କରେଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ପୁଷ୍ପକ ପଠନରେ ରୁଚି ପିଲାଟି ବେଳୁରଖ ଆସିଛି । ଏହି ଆଶ୍ରମ କାରଣରୁ ପୁଷ୍ପା ରାମକ୍ରିଷ୍ଣ ମିଶନ ପାଠାଗାରଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ବାହାରର ବିଭିନ୍ନ ପୁଷ୍ପକ ମେଳା, କୋଳକାତାର କଲେଜ ଶ୍ରୀରାମ ବନ୍ଧୁ ଖୋଜିବାରେ ମୁଁ ବ୍ୟସ ରୁହେ । ମୋର ପାଠାଗାର ସ୍ଵାର୍ଥି । ଶୟନ କଷତ୍ର ମୁନ୍ଦାଗାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିଟି କାହିଁରେ ମୁଁ ବହି ରଖିବା ପାଇଁ ପୁଷ୍ପତ କରିଥାଏ । ଅଧିଷ୍ଟ କାମ, ନିଜ ପାଇଁ ଅଛୁ କିଛି ଘରୋଇ କାମ ପରେ ବାକି ସବୁ ସମୟ ମୁଁ ପଡ଼ାରେ ବିନିଯୋଗ କରିଥାଏ । ମୋର ପରିବାର କହିଲେ, ମୁଁ ଏବଂ ବହି । ବିଶେଷତଃ ଜିହ୍ଵାସ, ସଂଖ୍ୟାତି, କାଳା ଓ ପ୍ଲାପତ୍ୟ, ଭାଷା ବିଜ୍ଞାନ ଓ ନୃତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌତୁଳ୍ୟ ମେଷ୍ଟାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ପୁଷ୍ପକରୁ ଦରକାର କରୁଥାଏ । ପୁଷ୍ପକଗୁଡ଼ିକର ସାହଚର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜର ପ୍ରତିବିମ୍ବକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରିଛୁଏ । ପୁଷ୍ପକ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ପରିଶ୍ରମ ମୁଖ୍ୟ ଦିକ୍ଷାର ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉତ୍ତାପ ବର୍ଷମାଟାତ । ବହୁଦିଗରୁ ଭବିତକ୍ତ ମୁଁ ଏହା ସ୍ବାକାର କରୁଛି ମେ ପଥକ ମୋର ଶୈଶବରକା ।

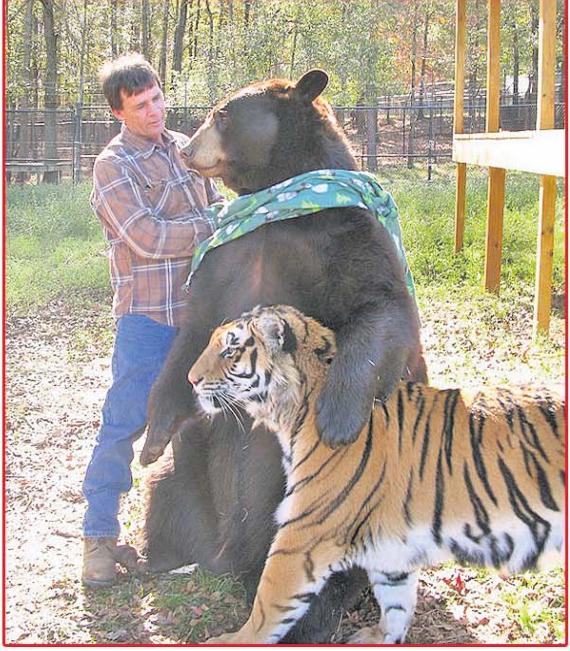
ମନତରି ଜୀବନ ଜିଉଛି ରଙ୍ଗଭୁଲୀ ସହ : ମୟୂରଭଞ୍ଚ ଜିଲ୍ଲାର
ଅଗଢ଼ା ଗ୍ରାମରେ କଳନ୍ତରୁହଣ କରିଥିବା ଶିଶ୍ଵୀ ସମରେତ୍ର ବେହେରାଙ୍କର
ବନ୍ଧୁତ ଭୁଲୀ ଓ ରଙ୍ଗ ସହ । କେତ୍ରାପଦିତର ମୂରଳାଧର ସ୍ଥାଳ ଆର୍ଟ ଆଣ୍ଟ
କ୍ଲାପ୍ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରିଣ୍ଟ ମେକିଙ୍ଗରେ ସେ ଅଧୁନା ଅଧ୍ୟାପନାରେ ।
ଭିଜୁଆଳ ଆର୍ଟ, ପ୍ରିଣ୍ଟ ମେକିଂ, କାଠ, ପଥର ଖୋଦେଇ ତଥା ଅକ୍ଷର
ମନ୍ଦିରରେ ଖ୍ୟାତ ହାପନ କରିଥାଏ ଶିଳ୍ପ ସମରେତ୍ରର ନିଜ ଜାହାଙ୍ଗୀ ନାମେ ।

ତାଙ୍କ ହାତରୁ ଉଭୁତ ସ୍ନେହ ପୁଣେଇପାରେ, ଅଭୁତ ସମେଦନଶୀଳତା କାନ୍ତିରାସ, କାଗଜ, ବସ୍ତ୍ର, ଚଟାଣ, ବୃକ୍ଷ ଆଦି ସାଧନରେ। ସମାଜର ଛବିକୁ ପରିଚିତିବୁ ନିଜର ବିଚକ୍ଷଣ କଳାମୁକତାରେ ଫୁଲାଇ ପାରନ୍ତି ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଶୈଳୀରେ। ରାଜ୍ୟ ଥଥା ରାଜ୍ୟ ବାହାରେ ଆପଣା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କଳା ଶୈଳୀ ପାଇଁ ସମରେତ୍ର ଯଥେଷ୍ଟ ଲୋକପ୍ରିୟତା ଏବଂ ସାନ୍ଧାନ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କ ଭଙ୍ଗରେ ଯେତିକି କହିଛନ୍ତି ତାହା ଏହି ଭଳି-କଳା ଏକ ସାଧନା ସତ, କିନ୍ତୁ ମୋ ପାଇଁ ମୋର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ସିଏ। ମୋର ମନେଷୁଏ ମୋର ସମସ୍ତ ଦୁଃଖ, ଯନ୍ତ୍ରଣା, କ୍ରୋଧ, ଅସତ୍ରୋଷ ଏବଂ ଭଲପାଇବା ଭଳି ସମସ୍ତ ଅନୁଭବକୁ ମୁଁ କାନ୍ତିରାସ ଉପରେ ବେଳି ଯେତିକି ସହଜ ହୋଇପାରେ ସେତିକି ସହଜ ମୁଁ ମୋର କୌଣସି ସାଥୀ ସର୍କରରେ କହିପାରେ ନାହିଁ । ରଙ୍ଗ ଡୁଳି ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କଳାବେଳେ ମୁଁ ତା' ସହ ହସେ, କାହେ, ଭଲପାଇ, କଥା ହୋଇଥାଏ । ବନ୍ଧୁ ଥାଙ୍କ ସାଥୀ ପିଲାଟି ଦିନ୍ଦୁ ମୋ ସହ ପରିଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । କିଏ କିଏ ଦିନକିଆ ହେଲାବେଳେ କିଏ କିଏ ମାସିକିଆ, ବର୍ଷକିଆ ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ଦୁଃଖର ସୁଖ ଦେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଚିତ୍ରକୁ ବନ୍ଧୁ କଳା ଦିନ୍ଦୁ ଚିତ୍ର ସହ ଏକାମ୍ବ ହୋଇଛନ୍ତି । ବସନ୍ତ ବଢ଼ିବା ସହ ଚିତ୍ରକଳାକୁ ବନ୍ଧୁ ଭାବିନେଇଛନ୍ତି । ମୋର ବନ୍ଧୁ ହୋଇଛନ୍ତି ବର୍ଷମାନର ଜୀବନରେ ମୋର ଚିତ୍ରକଳା ; ଯେମିତି ମୋ ଦୁଃଖରେ ସୁଖରେ ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି, ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ ମୋର ପରିଚିତ ହୋଇ ସମପ୍ରକୁଳୀ ମୋ ବିଶ୍ୟରେ କହୁଥିବ । ମୋ ପାଇଁ କାମ କରୁଥିବ । ମୋତେ ମୋ ଚିତ୍ରକଳା ମୁଁ ଭଲ ପାଇଛନ୍ତି । ସାନ୍ଧାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ସମସାର ଘୋର ଅନ୍ଧାରରେ ଆଶାର ଆଲୋକ ଦେଖେଇଛନ୍ତି । ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଇଛନ୍ତି । ବଞ୍ଚିବାର ପ୍ରେରଣା ଦେଇଛନ୍ତି । ମୋତେ କଳାକାରର ପରିଚିତ ଦେଇଛନ୍ତି । ମୋ ପାଇଁ ସେ ମୋର ଜୀବିକା, ମୋର ବନ୍ଧୁ, ମୋର ପ୍ରେମ ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନ । ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ ବନ୍ଧୁତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୋତେ ମୁଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ମିଳିଛନ୍ତି । ବନ୍ଧୁ ମନେକରି ଯେଉଁଠି ମୁସି ଖୋଜିଛି ସେଠାରେ ଦୁଃଖ ପାଇଛନ୍ତି । ଯେତିକି ଦୁଃଖ ପାଇଛନ୍ତି ସେତିକି ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ହୋଇ ମୁଁ କାମ କରିଛି କଳା ପାଇଁ ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ ମୁଁ ମୋର କଳାକୁ / ଜୀବିକାକୁ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ଭାବେ ଆଜବନ ଆପେଣେଇ ନେଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକୃତରେ କେତେବେଳେ କିଏ ବି ହୋଇପାରନ୍ତି ବଶୁ ଯିଥ ଦୁଇକୁ
ସବୁ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରନ୍ତି । ତୁମ ଆମ୍ବା ସହ ଜଡ଼େଇ ହୋଇ ଥାନ୍ତି ଜନ୍ମାନ୍ତର ଯାଏ । ତାଙ୍କ ସାଧିଧ୍ୟ ମହିଳାଥାଏ ଫୁଲ ପରି, ତାଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ
ଲାଗେ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମନୁ ସେ ଜାଣନ୍ତି ଦୁଇକୁ । ତୁମେ କହିବା, ବୁଝିବା ଆଗରୁ
ସେ ଦୂମର ମନ ସବୁ ଭାବନାକୁ ପଡ଼ି ନେଇପାରନ୍ତି । ଯିଥ ବଳ ହୋଇ ସବୁ
ସମୟରେ ପାଖରେ ଥାନ୍ତି । ସର୍ବୋପରି ତମ ପାଇଁ ଖୁଦିର ସଙ୍ଗୀ ହୋଇ
ସବୁବେଳେ ରହିଥାନ୍ତି ।

-ରୋଜାଲିନ୍ ମହାନ୍

ସିଂହ, କୁକୁର ଓ ମଣିଷ ଭିତରେ ବନ୍ଧୁତା: ଓଳାହୋମା, ଡେନିରତ୍ନ୍ୟ ଜି.ଡିଲ୍ୟୁ ଏକଜୋକି ଆନିମଲ ପାର୍କରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଏକ ବିରାଚକାୟ ସିଂହର ଦୁଇଟି ଦାରସହିତ ପ୍ରଜାତିର କୁକୁର ଓ ବୁଦ୍ଧିପରିକଳଙ୍କ ସହ ଅଭୂତ ବନ୍ଧୁତା । ବୋନ୍ଟିଗର ନାମକ ଏହି ସିଂହଟି ଜନ୍ମିତି ମେଗାବୋଲିକ ବୋନ୍ଟି ଭିତରେ ଆକ୍ରମିତ ଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ବିଶେଷ ଚଳାବୁଲା କରିପାରେ ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖି ଦୁଇଟି କୁକୁର ଛୁଆ ସିଂହକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲୁଥିଲେ । ଆଉ ତା'ସହ ଖେଳୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ । ବଡ଼ ହେବାସହ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପକ୍ଷ ଗଭାର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେମାନେ ଏକାଠି ମିଶି କଞ୍ଚା ମାତ୍ର ଖାଆନ୍ତି, ଏକାଠି ଖେଳନ୍ତି । ଚିତ୍ତାଖାନାର ଦେଖାରଖା କରୁଥିବା ଜନ୍ମ ରିଙ୍କଙ୍କର ବି ଏହି ସିଂହ ଓ କୁକୁରଙ୍କ ସହ ବେଶ ଭଲ ବନ୍ଧୁତା ରହିଛି । ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ଦୁଇଟିଯାକ ଗୋଡ଼ ହରାଇଥିବା

ନିଆରା ବନ୍ଧୁତା

**ବନ୍ଧୁତା କେତେବେଳେ କାହା ସହ ବି ହୋଇପାରେ
କାରଣ ଯେଉଁଠି ମନ ସହ ମନ ମିଶିଯାଏ ସେଇଠି
ଗଢ଼ି ଉଠେ ଏହି ସମ୍ପର୍କା ହୋଇପାରେ ଏହା
ମଣିଷ ମଣିଷ ଭିତରେ, ପ୍ରାଣୀର ପ୍ରାଣୀ ସହ ଅବା
ମଣିଷର ପ୍ରାଣୀ ସହ ବନ୍ଧୁତା...**

କରିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ପୁଣ୍ଡିହାନତାର ଶିକାର ହେବା ସହ ବୁଝି ଓ ଖୁବ ଭୟଭାବ ଥିଲେ । ଭାଲୁ ଛୁଆରିଛି ତାପି ଓ ବନ୍ଧୁତ ବିରିତି ଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଅପ୍ରୋପଗାର କରି ତାକୁ ସୁଝ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ତିନିଜଣ ଏକାଠି ଆମେରିକା, ନୋଆହର ଆର୍କ ଆନିମଲ ସାଙ୍କୁର୍ୟାରାରେ ରହିଲେ । ତାଙ୍କ ନାମ ବଲୁ(ଭାଲୁ), ଶେର ଖାନ୍(ବାଘ) ଓ ଲିଓ(ସିଂହ) ରଖାଗଲା । ସେମାନେ ଏକାଠି ବଡ଼ ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁତା ଗଭାର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁତାର ଚର୍ଚା ବ୍ୟାପିବାକୁ ଲାଗିଲା । ହେଲେ ୧୪ ବର୍ଷର ବନ୍ଧୁତା ପରେ ଲିଓ(ସିଂହ)ର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଗଲା । ଏବେ ବଲୁ ଓ ଶେର ଖାନ୍, ଲିଓର ସମାଧି ନିକଟରେ ଯାଇ ବସୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଲାଗେ ସେମାନେ ତାକୁ ବନ୍ଧୁତ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ।

କୁକୁର ଓ ପେଚା: ନ୍ୟୁହାମଶାୟରପୁର୍ବ ରିଜିଷ୍ଟ୍ର ରାପୁର ଆଶ୍ରମରେ ପେଚାର ସେବାରରେ ଏକ ପେଚା ଛୁଆକୁ ତା' ମା'ଠାରୁ ଅଳଗା କରାଯାଇଥିଲା । କାରଣ ମା' ପେଚା ବନ୍ଧୁତ ରାଗିଥିଲା । ସେ ନିଜ ଛୁଆକୁ କଷ୍ଟ ଦେଉଥିଲା । ପେଚା ଛୁଆକୁ ପରେ ସେମାନେ ନାହିଁ ଦେଇଥିଲେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ସେଠାକାର କେମ୍ବାର ଚେକର ଜନ୍ମ ପିନ୍ତୁନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସହ ଚର୍କ ନାମକ ଏକ ଗ୍ରେହାଉଷ୍ଟ କୁକୁର ଛୁଆକୁ ଗୋଟିଏ ଘରେ ରଖି ଯନ୍ତ୍ର ନେଉଥିଲେ । ଫଳରେ ଧାରେ ଧାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଚର୍କ ଭିତରେ ବନ୍ଧୁତା ଖ୍ୟାପନ ହୋଇଗଲା । ଏବେ ଦୁହେଁ ବଡ଼ ହୋଇଗଲେଣି । ସେମାନେ ମିଶି ବାହାରେ ଖେଳନ୍ତି । ଆଉ ପିନ୍ତୁନଙ୍କ ଘର ଭିତରେ ଦୁହେଁ ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ବୁଲନ୍ତି, ଏକାଠି ସୋଧାରେ ବସି

ତିରି ବି ଦେଖନ୍ତି ।

ସିମାଞ୍ଜି ଅଞ୍ଜନା ଓ ବାଘବନ୍ଧୁଆ: ହରିକେନ୍ଦ୍ରର ଦୁଇଟି ବାଘବନ୍ଧୁଆ ମା'କୁ ହରାଇଥିଲେ । ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଆମେରିକା ଆନିମଲ ରିଜର୍ ସେଷର ଆଶ୍ରମ ଦେଇଥିଲା । ସେଠାକାର କେମ୍ବାର ଚେକର ଥିଲେ ତିନା ଯର୍କ ଦୁଇ ବାଘ ଛୁଆଙ୍କର ଯଦ୍ବ ନେଲେ । ଆଉ ଏଥରେ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗ କରୁଥିଲା ଅଞ୍ଜନା ନାମକ ଏକ ସିମାଞ୍ଜି । ଅଞ୍ଜନା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦରରେ କୋଳେ ଧରିବା, କ୍ଷୀର ବୋତଳ ଧରି ପିଆଇଦେବା ସହ ବାଘ ଛୁଆଙ୍କ ସହ ବନ୍ଧୁତ ଖେଳୁଥିଲା । ଖାଲି ଏଇ ବାଘ ଛୁଆ ମୁହଁତ ଏହିଭଳି ଅନେକ ଅନାଥ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଯଦ୍ବ ଓ ଲାଲନପାଳନରେ ଅଞ୍ଜନା ତିନା ଯର୍କଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛି । ଅଞ୍ଜନା ସବୁ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ସହ ବେଶ ସହଜତାର ସହ ମିଶିଯାଏ ଓ ତଳ ଯଦ୍ବ ନେଇପାରେ, ଯାହାକୁ ଦେଖି ଲୋକେ ବେଶ ଚକିତ ହୁଅଛନ୍ତି ।

ତିତାବାଘ ସହ କୁକୁରର ବନ୍ଧୁତା : ଆମେରିକାର ବୁଝି ଗାର୍ଡେନରେ ଲାର୍ବାତର ପ୍ରାଜତିର କୁକୁର ମତାନୀ ଓ ତିତାବାଘ କାଶି ଏକାଠି ଭିତରେ ଛୋଟରୁ ବଡ଼ ହେବା ଭିତରେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରର ଭଲ ପାଇବା ବିରଥିଲା । ଆଉ ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁତାର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖିବାକୁ ଆସୁଥିଲେ । ତେବେ ମୁବାବସ୍ଥାରେ କାଶି ମାଲି ତିତାବାଘ ପ୍ରତି ବେଶ ଆକର୍ଷଣ ହୋଇ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲା । ହେଲେ ପରେ ଦୁହେଁ ମୁଣି ଏକାଠି ହୋଇଥିଲେ । ଏବେବି ସେମାନେ ଭଲ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି ।

କୁକୁର ଓ କୁକୁର ଛୁଆ: କୁକୁରା ମାବେଳୁ ଏକ ଯୋଡ଼ା ଆକ୍ରମଣରେ ଗୁରୁତର ଆହତ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏତୁଥୁତି ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଧାର କରି ଘରକୁ ନେଇଥାଏଥିଲେ । ତାର ଯଦ୍ବ ନେଇ ସୁଧା କଲେ । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଘରେ ଥିବା କୁକୁର ନେଇଲୁ ଛୁଆ ଜନ୍ମ କରିଥାଏ । ହେଲେ ସେ ଛୁଆଙ୍କ ଯଦ୍ବ ନ ନେଇ ବାହାରେ ବୁଲାକୁଳି କରେ । ଏହା ଦେଖି ଥରେ କୁକୁରା ମାବେଳୁ କୁକୁର ଛୁଆଙ୍କ ନିଜର କରି ନେଲା । ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବସି ତାଙ୍କ ଉନ୍ନତା ପ୍ରଦାନ କଲା । ଆଉ ତାଙ୍କ ସାଥୀ ସାଙ୍ଗିକାଙ୍କ କଲା ।

ରିଙ୍କ ସିଂହ ବୋନ୍ଟିଗରକୁ ଛୋଟବେଳୁ ଲାଲନପାଳନ କରି ବଡ଼ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବୋନ୍ଟିଗର ରିଙ୍କଙ୍କ ବୁଝୁ ବୁଝୁ ଭୟଭାବ ଥିଲେ । ଦିନେ ନ ଦେଖିଥିଲେ ପରଦିନ କୁକୁରାନେ ଖୁସିରେ ଦୌଡ଼ି ଆସି ଦୁଇ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ସାଥୀ ମାଲିକଙ୍କ କୋଳାଗ୍ରତ କଲାଭାଇ ବୋନ୍ଟିଗର ରିଙ୍କଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସି ଗୋଟାର ଦୁଇଟି ହୁଏ । ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ବନ୍ଧୁତା ଏତେ ନିର୍ବିତ୍ତ ଯେ କେହି କାହାକୁ ଛାଡ଼ି ରହିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ତିନି ବନ୍ଧୁ ବାଘ, ଭାଲୁ ଓ ସିଂହ: ୨୦୦୧ରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଏକ ଭ୍ରଗ ତିଲରର କବତ୍ତାର କରାଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଥିଲେ ମୁହଁଦିନଙ୍କ ଉପରେ ଏତେ ଅତ୍ୟାଗର

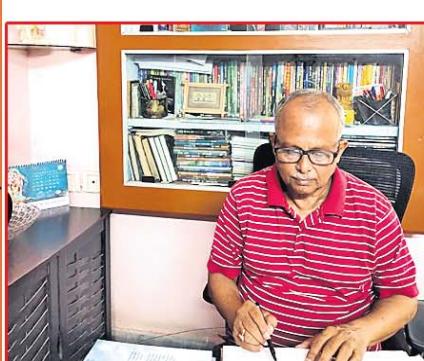
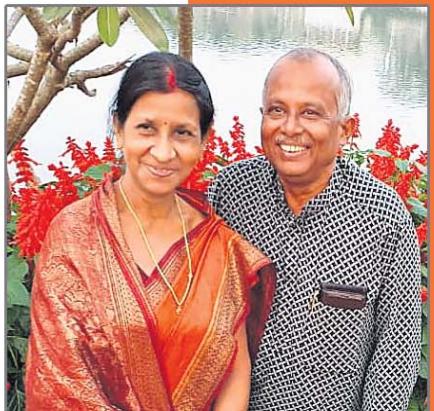

ଗୀତିକାବିତା ସ୍ମୃତିକୁ ଆସ୍ଥାକିର୍ଣ୍ଣ କରେ

ଶୀଘ୍ରକର ଗାତ୍ର- ‘କୁନ୍ତିଲୋ ଘାଘରା ପିଣ୍ଡ, ପାଦରେ
ଛୁଟୁର ବାନ୍ଧି’, ପୁଣି ‘ସହରର ଝିଅ ତୁଲୋ ମଫସଲି ବୋହୁଁ’,
‘ଶୋଇଲ ବସୀ ଶାଳଟି ମୋହରି.’ ଏମିତି ଏକାଧିକ
ଗାତ୍ର ଗାତ୍ରକାର । ଦୀର୍ଘ ବାରି ଦଶକି ଧରି ଗାତ୍ରକବିତାର
ପ୍ରଗାର, ପ୍ରସାରରେ ତାଙ୍କର ନିଆରା ପରିଚୟ ରହିଛି ।
ଆକାଶବାଣୀ, ଦୂରଦର୍ଶନ, ବିଜ୍ଞାନ ଇତ୍ଯାବେ, ଆଲବମ, ମୃଦୁଲ୍ୟର
ଆଦିରେ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ଗାତ୍ରର ପ୍ରଗାର ହୋଇଛି । ଏଥୁପାଇଁ
ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡ୍ରମୀ ସମେତ ବହୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା
ସେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଓ ସନ୍ଧାନିତ । ସେ ହେଲେ ଆକାଶବାଣୀର
ସ୍ବାକ୍ଷ୍ରିତପ୍ରାୟ ଗାତ୍ରକାର(ଗାତ୍ରକବି) ମନୋଜ ପଢନାଯକ ।
ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ୧୯୪୮ମୟେ କୁନ୍ତିଲୁ ୨୪ ତାରିଖରେ । କଟକ
ସହରର ଚୌଧୁରୀ ବଜାରରୁ ନନ୍ଦୀ ସାହିତ୍ୟରେ । ଯିତା
ଗୋପୀନାଥ ପଢନାଯକ ଓ ମାତା ପ୍ରତିମା ପଢନାଯକ ।
ସେ କୁହକ୍ତି, ପିଲାଟି ଦିନରୁ ରେଡ଼ିଓରୁ ଗାତ ଶୁଣିବାରେ
ଅଜସ୍ର ଆନନ୍ଦ ପାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ କଟକ ପ୍ୟାରାମୋହନ
ଏକାଡ୍ରମୀରୁ ହାଇସ୍କୁଲ ପଡ଼ା ଶେଷକରି, ଶ୍ରୀଶ୍ଵର
ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପଡ଼ାସାରି, ପରେ ରେଡ଼େନ୍ଟିଆ
ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ବାଣିଜ୍ୟରେ ସ୍ଥାନକ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହାପରେ
ମଧ୍ୟସୂଦନ ଆଇନ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଆଇନରେ ସ୍ଥାତକ
ଏବଂ ଘରୋଜ ଭାବରେ ଏମ୍.୧. ପାସ କରିଥିଲା । ମାତ୍ର
କଲେଜ ବନ୍ଦରେ ଗାତ ଓ କବିତା ଲେଖିବା ପାଇଁ ମନରେ
ଅଧିକ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟସୂଦନ
ଆଇନ କଲେଜ ପତ୍ରକାରେ ଏକ କବିତା, ‘ମୃଦୁଲ୍ୟ ଏକ ସବୁଜ
ସ୍ବରପ’ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଅଧାପକ କୁଳମଣି ଜେନା
ମୋତେ କହିଥିଲେ, ଏବେ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିବାର ବେଳ, ମୃଦୁଲ୍ୟର

ଗାତିକବି ଗୁରୁକୃଷ୍ଣ ଗୋପ୍ନାମୀ ଓ ଲୋକପ୍ରିୟ ଜଣିଶ୍ଵରୀ ଶେଖର ଯୋଷଙ୍କ ସହିତ ମୋର ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ୧୯୮୧ରେ ଦଶହରା ପାଇଁ ଗାତ ଲେଖିବାର ଦାୟିତ୍ବ ଶେଖର ଯୋଷଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିଲି । ତିନୋଟି ଗାତ ଲେଖା ସରିବା ପରେ ଶେଷ ଗାତରେକୁ ନୁଆ ଶୈଳୀରେ ଲେଖିବାକୁ ସେ କହିଲେ । ଏଥୁପାଇଁ ହାରମୋନିଯମରେ ସ୍ଵର କଲେ ଶେଖର ଯୋଷା । ସ୍ଵରକୁ ଆଧାର କରି ପ୍ରଥମ ଗାତ ଲେଖିଲି, କୁଣ୍ଡ ଲୋ ଘାସରା ପିଛି... । ଏହି ଗାତଟି ଘୋମାନଙ୍କ ମନ୍ଦୁ ପାଇଲା । ଗାତ ଚେକର୍ଟ୍ ହେଲା କଲିକତାର ଦମଦମ୍ବରେ ଥିବା ଏତ୍-ଏମ୍-ଭି. ଫୂଡ଼ିଓରେ, ଲାଇଭ୍ ରେକର୍ଟ୍ୟୁ । ଅବିଶ୍ଵରଣାୟ ସେ ସୃତି । ପୂର୍ବରୁ ସଙ୍ଗାତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ବାସୁଦେବ ରଥ ମୋର ତୁରିଟି ଗାତ ଯଥା- ସହରର ଝିଆ ତୁ ଲୋ ଓ ଷୋହଳ ବୟସୀ ଶାଳାଟିକୁ ତାଙ୍କର କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଯଥାକୁମେ ସୁନାମଧର୍ୟ ଜଣିଶ୍ଵରୀଙ୍କ ସ୍ଵରରେ ରିଲିଭ୍ କରାଇଥିଲେ । ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ଗାତିକବିତାର ସାମଗ୍ରିକ ଶାୟିନ୍ ପାଇଁ ଗଡ଼ାଗଲା ରାଜ୍ୟସ୍ଵରାୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ- ଡିଆ ଗାତିକବି ସମାଜ । ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନର ସାଧାରଣ ସଭ୍ୟଥିଲି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସମ୍ପାଦକ ଓ ସଭାପତି ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ

କେ କଟକର ବୋର୍ଡ ଅପ୍
୧୯୭୭ରୁ ୧୯୭୮ମସିହା
ଯଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲି । ଏହା
ଆମେ କଥା କଥା

ମୋର ବ୍ରତ। ଗାତିକିର୍ମ ମୋର ସାଧନା। ଗାତିକିର୍ମ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଟୁଁ, ହୃଦୟକୁ ଆଦେଳିତ କରେ, ଏଥୁରେ ଛିଦ୍ର, ଲିଯା, ସ୍ଵର, ତାଳ ରହିଥାଏ। ଗାତିକିର୍ମ ଲେଖାରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରେମ, ପ୍ରକୃତି ଓ ଜୀବନଧର୍ମୀ କଥାକୁ ପ୍ଲାନ ଦେଇଥାଏ। -ବନ୍ଦିହାରା ବେହେରା

ଗଡ଼ିଗଲା ମଣି

-ପିନାକୀ ମିଶ୍ର

ଅବ୍ୟ

ସେଦିନକୁ ଖୁରିହେଉଛେ,
ଏମାନେ ଦିନେ
ଆଜିର ଦିନକ ଖୁରିହେବେ

ପ୍ରକାଶିତ

ସକାଳୁ ବସିପଡ଼ୁଥିଲା କାଞ୍ଚିଳିଶରା
ମାଟିପିଣ୍ଡାରେ, ଜେଜେଙ୍କ ପିଠିରେ, ଗର୍ଜିଶ
ଧାନମେତରେ,
ଅକାର ଆୟୁରିଲା ଆଶିଷ ମୁଦାରେ
ଚଉରାଦୀପର ଶିଖାରେ, ପାଦପ ଆସନ
ନିଦରେ,
ଜୁମିଯା ପଞ୍ଚିତରା ଶିଶୁର ଆଖିରେ ।

ପ୍ରକାଶିତ

ସମାଦାଦା କରକ ଯିବା
ଗାଁ ପିଲାଏ ବି ଜାଶୁଥିଲେ,
ଆଜି ଗାଁ ଅଛି
ମାଳମାଳ ଗାଡ଼ି ସହର ଧା
କିଏ ଫେରୁଛି, ନ ଫେରୁଛି
ଜାଁଠି ହିତାର ଅଛି !

ତେବେ ଆଧୁନିକତା
ସୁଖ ଛତେଇ ସମ୍ପଦି ଦେଲା
ଓଠ ଗପିଦେଇ ଆଖିରେ ଜର୍ଣ୍ଣା ଦେଲା
ବିବେକ କାହିଁନେଇ ସ୍ଵାର୍ଥ ସୁତେଙ୍ଗ କଲା
କୁନ୍ତୁମୟପଣ ଅନ୍ଧଗଳିରେ ଅଣନିଃଶ୍ଵାସା
ହେଲା ।

-ଚକ୍ର ପାଖ, ଜେଲ୍ ରୋଡ,
କେନ୍ଦ୍ରିୟର-୧
ମୋ -୯୪୩୮୧୧୮୩୯

ବ୍ୟାକୁ ବିଚାର

-ମାନମୟୀ ରଥ

ପ୍ରମାଣୀ ବାତ୍ୟା ପରେ ପରେ ଅଧାରୁ ଅଧିକ ଘର ସିନା
ଆମର ଭୁଗୁଡ଼ି ଗଲା ହେଲେ ସେହି ଭାଙ୍ଗାରୁ
ତିହରେ ଘର କଲେ ଜାତିଜାତିକା ସାପ | ଦେବୀ କୃପାରୁ
ଯେଉଁ ଅରାକ ଜାଗା ବଳି ପଡ଼ିଥିଲା ଆମ ସାରବାର
ପାଇଁ ସେଇଠି ଅନେକ ଥର ଚମକିବାକୁ ପୁଥୁଥିଲା
ଛୋଟ ବଡ଼ ସାପଙ୍କୁ ଚଳପୁଚଳ ହେବଥିବାର ଦେଖ |
ଦିନେ ତଥ୍ବ ଉପରେ ଗୋଡ଼ ପଡ଼ୁ ପଡ଼ୁ ଥମକି ଗଲା ସିନା
ପାଦ ପାଟି କିନ୍ତୁ ମେଲି ହୋଇଗଲା ହାଉଳି ଖାଇବାରେ |
ଦୌଡ଼ି ଆସିଲେ ଆଖାଖାରେ ଥିବା ଲୋକେ ଡେଲା,
ବାଉଁଶ ନେଇ | ଖୋଜି ନେଲେ ସାପଙ୍କୁ ମୁହଁମାଟି ପଢ଼ିଥିବା
ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥର ସନ୍ଧିରୁ | କୁରେଇ ଦେଲେ ତୁରନ୍ତ
ସାପଟି ମୁହଁ କାନ୍ତୁ କାନ୍ତୁ | ଝିଆ ଦେଖୁଥିଲା ଆରମ୍ଭରୁ
ତ ଲୁହରେ ବସୁରିଗଲା ସାପହତ୍ୟାର ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ |
ସେ ବାଟ ଭୁଲି ଆମ ବାରଣ୍ଯା ପଚକୁ ପଲେଇ ଆସିଥିଲା |
'ତାକୁ ମାରିଦେଲେ କାହିଁକି ? ତା' ମାଆ ବାପା
ତାକୁ ଖୋଜିବେନି ?' ସେ ଚିତ୍ତିଗଲା ମୋତେ |
'ନ ମାରିଥିଲେ ସେ ଆମକୁ କାମୁଡ଼ି ମାରିଥାନ୍ତା | ମୁଁ କହିଲି
ଅତମତ ହୋଇ |' ଯେତେକି ସାପ ଆମ ଭଙ୍ଗା ତିହ କି
ବାରିପଟେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ମାରିଦେବା କଥା
ତା'ହେଲେ ? କ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା ତା'ର ପିଲାଳିଆ ପ୍ରକ୍ଷରେ |
'ସମ୍ବବ କୁହଁଁ' କହି ମୁଁ ଖାସେଇ ମେଲି ନିଜକୁ ତା' ପ୍ରକ୍ଷର
ବାଣରୁ | ପ୍ରକ୍ଷର ଶୁଭୁଥିଲା ଏବେ ତା' ବାପାଙ୍କ ପାଖରେ |
ସାପ ଖାଲି ଶୁଭୁ ହୋଇପାରିବ | କୁହଁଁ ବାବା ? ସେଇନ
ନେଉଳଟେ ପରିଆସିଲା ବୋଲି ତୁମେ ମାମାରୁ କ୍ଷୀର
ନେଇ ନେଉଳକୁ ଦେଇ ଆସିଲା | ମାମା କହିଲା ସେ
କୁଆଡ଼ି ଆମର ବନ୍ଦୁ | ଏଡ଼େ ସୁଦର ସାପଟେ କାମୁକୁ
ନ କାମୁକୁ ମାମା ପାଟି ତୁଣ୍ଡ କରି ମରେଇ ଦେଲା
ଯାଏ ଗଲା | ତା' ବାବା ତୁପ ଥିଲେ |
“ଗୀ ଲୋକ ଆମେ

କେହି ନ ଦେଖିଲାବେଳେ ଜଟା, ପଥର, ଛୁଳ୍ଳ , ବାଗରଣୀ,
ଲୋଡ଼ିଆ, ମୁଣ୍ଡିକ ବୋତଳ ଓମେର ଚୋରେଇ ନିଅନ୍ତି । ଦୁଁ
ନିଜେ ଦେଖୁଛି ତୁମ ବାଲକରୁ ପେଟ୍ରୋଲ ଗୋରି କରୁଥେଲେ ଧୂମ
ଅଙ୍ଗଳ । ତୁମେ କିମ୍ବି କହିଲନି ତାଙ୍କୁ । କ'ଣ ମା ବନ୍ଧୁ ଲୋକ କିମ୍ବି
କହିଲେ କଥା ଖରାପ ହେବ । ମୁଁ କେମିତି ଜାଣି ବନ୍ଧୁଙ୍କିଏ ?”
ଝିଅର ଜିଜ୍ଞାସା ଏମିତିରେ ଖୁବ ଥାଏ ଆମ ଦୁଁଙ୍କ ପାଖରେ ।
“ଦୁଇଆରେ ପରିଷ୍ଠିତକୁ ଢାହୁଁ କିଏ ଶତ୍ରୁ ହୁଏ ତ କିଏ ମିତ୍ର ।
ମନର ଭାବଟି ବନ୍ଧୁ ଭାବର ହେବା ଦରକାର । ଆଚରଣରୁ
ବଲେ ଦୁଇଁ ହୋଇଯିବ ବସୁତା ।” ତା’ ବାବା ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ
କହିଲେ ଝିଅକୁ । ଝିଅ କ’ଣ ଝୁଣ୍ଟିଲା ନ ଝୁଣ୍ଟିଲା କେବଳାଣି
ମୋ ଆମ୍ବା ଭିତର ଦୁଇଁ ହୋଇଯାଉଥିଲା ଗ୍ରାନିରେ ।
ଝିଅ ପରୁଛି ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀରେ । ବଢ଼ି, ଗଢ଼ି ହେଉଛି
ଚାରିପଟ ହାବୁଡ଼େଇ ଦେଉଥିବା ବିଚାରରେ ।
ସାରାଗା ଦିନ ତୁଳାକୁଳି ଝିଅ ଆମର ବିଶ୍ଵା ଥିଲା ।
ରାତିରେ ତା’ ଖୋଲା ଆଖିରେ ନିଦ ଭରିବାକୁ ଯେତେବେଳେ
ମୁଁ ତାକୁ ଥାପୁଡ଼େଇ ବସିଲି ଭରସିଯିବାର ଗଲାରେ ସେ
କହିଲା “ଜାଣିଛ ମାମା , ସେଦିନ ବାରିରୁ ଫୁଲ ତେଳିଲା
ବେଳେ ନିଧିଆ କାକାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିବା କୁଣ୍ଡାଣ ପିଲାଟ
ମୋ ବେକରୁ ସୁନା ଚେନ ଚାଣି ନେଇଥିଲା । ବଢ଼ ନାଗ ସାପ
ଗୋଟାଏ ଗଛ ମୁଳେ ଯଦି ସେ ଦେଖୁ ନ ଥାନ୍ତା ଜାଣ ଚେନ ସବୁ
ମୋ ବେକ ଯାଇଥାନ୍ତା । ନାଗସାପ ମହାଦେବ ଥିଲେ ବୋଲି
ମୁଁ ଭାବିଲି ଠାକୁର ମୋ ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ମୋତେ ବଞ୍ଚଇଲେ ।
ସେବେବୁ ସାପକୁ ମୁଁ ମୋ ସାଙ୍ଗ ବୋଲି ଭାବିଛି । ତଥ ସାପର
କ’ଣ କେହି ଠାକୁର ସାଙ୍ଗ ନାହାନ୍ତି ? ଖାଲି କ’ଣ ନାଗସାପ
ଠାକୁରଙ୍କର ?” ଝିଅର ପ୍ରଶ୍ନ ଗୋଟେ ତଥିରୁ ଆହୁରି ପ୍ରଖ୍ୟାତ
ଏବଂ ପ୍ରକର୍ଷ ହୋଇ ମୋ ଆହୁରି ଲମ୍ବ ମାରିଲା ।

-ଆଧ୍ୟା. ସେଣ୍ଠ ଜାଗିଅର କିନ୍ତୁ,
ବାଲୀପୁଟ, ପୁରୀ, ମୋ :୭୯୭୮୪୭୩୩୯୯୯

ବିଷ୍ଣୁ

-ଶ୍ରୀତଗ୍ନି ୧ ମହାରଣା
 ବନ୍ଦୁଷ୍ଟିଏ ବୁଝିଥାଏ ମନକଥା
 ବୁଝେ ପୁଣି ଛାତି ତଳ ବ୍ୟଥା
 ହସ ସାଥେ ହସେ ପୁଣି
 ଲୁହ ସାଥେ ବଢ଼ି ବି ପାରେ
 ସେନେହର ଶିକ୍ଷିଲିରେ ସମ୍ପର୍କକୁ ବାହି
 ବିଶ୍ୱାସକୁ ରଖିପାରେ ତ୍ରୟ ବନ୍ଧନିଠାରେ
 -ଶିକ୍ଷିତିତ୍ରୀ, ବିଦ୍ୱାନାସୀ, କଟକ
 ଯୋ: ୫୮୯୦୭୩୩୦୦୦

ବ୍ୟାକ ଥୁଳେ ମୁଁ ଅଛି

-ବିଷ୍ଣୁପ୍ରୟା କରସ୍ତ୍ରଧା ପଙ୍କ

ଯଦି ଦେବାର ହୁଅନ୍ତା ଦେଇ ଦିଅନ୍ତି
ମୁଁ ମୋର ସମଗ୍ର ଆୟ୍ତ
କିଥାନ୍ତି ତୁ ଥିଲେ ମୁଁ ଅଛି ..ବନ୍ଧୁ
ନ ହାଲ ପଛେ ଏ ସାମ୍ନ |

-ମୋଦେନା, ଚାଟିଗୁଡ଼ା, ଭାବୁଗାଁ, ନବରଙ୍ଗପୁର
ମୋ: ୫୭୨୮୪୯୭୦୪

ବିଳୀରେ ମନ କଥା

ମନ କେତେବେଳେ ଝୁଆଟେ ଉଠିଯାଏ, ଆଉ କାହା ମନରେ ବସା ବାନ୍ଧେ ତାହା ଆକଳନ କରିବା କଷ୍ଟ । କିନ୍ତୁ ସ୍ଵାତଂସ ଜଣକ ସହ ଦେଖା, ପୁଣି ପ୍ରଥମ ଦେଖାରେ ପ୍ରେମରେ ପଢ଼ିବାର ଅନେକ ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ତେବେ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଆଗେଇ ନେବା ହିଁ ବଡ କଥା । ମନ ପରି ମନଟିଏ ପାଇବା ପରେ ନିଜ ପ୍ରେମକୁ ସଫଳ କରିବାକୁ ଅଣ୍ଟା ଭିତରେ ବାଲା । ତା'ରୁ ନିଜର ଆଉ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି । ତାକୁ ଯେମନି ହେଲେ ପୂରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ହେଲେ ଏ ବାଲା

**ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟ ସିନେମାର ଅନ୍ୟତମ ଲୋକପ୍ରିୟ ଅଭିନେତା ମହେଶ ବାବୁ ଦୋଷକିରେ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି ।
କଥା କ'ଣ କି ନିତେଶ ତିଆରୀ ରାମାୟଣକୁ ନେଇ ଏକ ପୌରାଣିକ ଚଳିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ।
ଏହି ବିଗ୍ ବଜେର ପିଲ୍ଲରେ ମହେଶ ବାବୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଥାଆନ୍ତେ । ହେଲେ ଶୁଣିବାକୁ
ମିଳୁଛି ଯେ, ଏହି ଅଫରଟିକୁ ସେ ହାତଛତା କରିଛନ୍ତି । କାରଣ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏବେ ଡେବ୍ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ମହେଶ ବାବୁଙ୍କ ନିକଟତମ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ନାମକୁ ଗୋପନ ରଖୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏ ନେଇ ମହେଶ କିଛି ଶେଷ
ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ ନାହାନ୍ତି । ଚଳିତ ମାସ ଶେଷ ସୁଧା ସେ ନିଜର ମତ ଜାଗାଇବେ । ଏହି ପିଲ୍ଲରେ ଦାପିକା
ପାନୁକୋନ୍ ସାଠା ଏବଂ ହୃଦିକ ଗୋଶନ ରାବଣ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବାର ଯୋଜନା
ରହିଛି । ସେପରେ ଏସଏସ ରାଜମୌଳିଙ୍କ ବିଚ୍ ବଜେର ପିଲ୍ଲ ‘ଆର.ଆର.ଆର.’ ର ମୁଖ୍ୟ
ଭୂମିକାରେ ମହେଶ ଅଭିନୟ କରିବେ । ଏ ନେଇ ସେ ଡେବ୍ ଦେଇସାରଛନ୍ତି ଏବଂ ଖୁବ୍
ଶାଘ୍ର ଶୁଢ଼ି ଆରମ୍ଭ ହେବା । ତେବେ ନିତେଶଙ୍କ ପିଲ୍ଲରେ ସେ ଅଭିନୟ କରିବେ ନା
ମନା କରିବେ ତାହା ଜାଣିବାକୁ ଆଉ କିମ୍ବା ସପ୍ତାହ ଅପୋକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।**

କିଏ, ସେ କାହା ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଛି ଆଉ ତାହାର ଅନ୍ୟତମ ଲକ୍ଷ୍ୟଟି
କ'ଣ ତାହା ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଅସଲ କଥା ବିଶ୍ୱାସରେ ସୂଚନା ଦେବା
ଠିକ ହେବ। 'ବାଳୀ-ଦ ସେଇଯିର' ଶାର୍ଷକକୁ ମେଳ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି
ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ଡିଆ ସିନେମା । ଆଉ ଏହାର ଟାଇଟ୍ଲେ
ଭୂମିକାରେ ଅବତାର ହୋଇଛନ୍ତି ସୁର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ । ଜଣେ ସାଧାରଣ
ସୁବକ କିପରି ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୁଃଖସୁଖରେ ନିଜକୁ ଭାରିଦାର
କରିପାରୁଛି ଏବଂ ଏଥାପାଇଁ ସବୁ ପ୍ରକାର ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜର ସାହସର
ସହ ସାମନା କରୁଛି ତାହା ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିବ । ଉଚ୍ଚ
ସିନେମାରେ ସୁର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତଙ୍କ ନାମିକା ସାଜିଷ୍ଟି ମାମା ସାମଲ । ଏହି
ଯୋଡ଼ି ବ୍ୟତିତ ଅଶ୍ଵମୋତ୍ତମ ମହାନ୍ତି, ଗୌଧୂରା ଜୟ ପ୍ରକାଶ ଦାସ,
ଶ୍ରୀଚା ମହାନ୍ତି, ହରିହର ମହାପାତ୍ର, ଚିନ୍ତାମଣି ବିଶ୍ୱାଳ, ବାପି ରଯ୍ୟ
ପ୍ରମୁଖ କଜାକାର ଏଥରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି । ସୁର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ସାମଲଙ୍କ
ପ୍ରୟୋଗିତ ଏବଂ କେ. ମୁରଳିବ୍ରାଜି ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଏହି ସିନେମାର
ସମସ୍ତ କାମ ଶେଷ ହୋଇଛି ଏବଂ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ଖୋଲିଲେ ରିକିଜ
ଯୋଜନା ରହିଛି ବୋଲି ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରୟୋଗକ ।

ଦୋଷକିରେ ମହିଶ

କ୍ଲିନିକ ପିଚ କିଆଇ

କିଆରା ଆଡ଼ୁନା ଏବେ କଲେଜ ଯିବାକୁ ସଜ ହେଉଛନ୍ତି । ସୋଠାରେ ପାଠ ପଡ଼ିବେ ।
ସାଙ୍ଘସାଥୀଙ୍କ ସହ ମିଳି ମଜା କରିବେ । ଆଉ ଏପରି ଦିନକୁ ସେ ବେଶ ଉପୁକତାର ସହ
ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । କିଆରା କଲେଜ ଯିବା କଥା ସତ ହେଲେ ଏହାର ସଂଯୋଗ
ତାଙ୍କର ଆକ୍ଷି ଜୀବନ ସହ ରହିଛି । କଥା କ'ଣ କି ସେ ନିକଟରେ ଏକ
ଅନଟାଇଲେଉ ପିଲ୍ଲରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଚାଲିବନ୍ତା ହୋଇଛନ୍ତି ।
ଏଥରେ ସେ ଜଣେ କଲେଜ ଗାର୍ଲ ଭୂମିକାରେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସାମନାକୁ
ଆସିବେ । ଯେହେତୁ ଏହାର ଶୁଣି କଲେଜ ପରିସରରେ ହେବ ତେଣୁ

ଏବେ ନିଜର କଲେଜ ଦିନକୁ ମାନେ ପକାର ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ସେ । ଏ ନେଇ କିଆଗଲିବା କହନ୍ତି, ‘ସତରେ ନ ହେଲେ କ’ଣ ହେଲା, ପୁଣି ଥରେ କଲେଜ ପରିସରରେ ଯାଇଥାଏକ ସମ୍ଭବ ଭେଟ ହେବ ଆଉ ମଙ୍ଗା ହେବ । ଅବଶ୍ୟ ଏପରି ଘରଣା ମୋ ରିଲାଇଫରେ ଘରିବ । ତଥାପି ସେହି ସମୟର ଭରପୂର ମଙ୍ଗା ନେବି ।’ ଏପରି ଭୂମିକା ପାଇଁ କିଆରା ନିଜର ପିରନେସ୍ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଧାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ପିରନେସ ଶୁଣି ଚଳିତ ମାସ ଶେଷ ସପୁରୀରେ ମାଲେଖିଆରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରୟୋଗନ ସମ୍ଭାପନରୁ ସୁଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ପୁଥମ ଦରପାରେ ସାଙ୍ଗକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲି

ମେଁ ରଜନ୍ନକେନ୍ଦ୍ରୀପାତ୍ର ଜିଲ୍ଲାର ଧାନମଣ୍ଡଳ
ଗ୍ରାମରେ ୧୯୫୪ ମସିହାରେ । ପିତା
ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ଦାସ, ମାତା ମେନକା ଦାସ ଓ
ଆମ ଚାରି ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କୁ ମେଜ ହସଖୁଲୀର
ପରିବାର । ଆମୁନିକ କାକକ୍ୟାରୁ ଖୁବ୍ ଦୂରେ,
ଏକ ସରଳ ଗ୍ରାମ୍ ଜାବନ ଓ ଜୀବନରେଖା
ଚିତ୍ରେସୁଳାର ଗଭାର ପ୍ରଭାବ ପଢ଼ିଥିଲା । ମୋ
ଉପରେ । ପିଲାଟି ଦିନରୁ ବୋଉର ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି
ଅଗାଢ଼ ମମତା ମୋତେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା ।
ବାପାଙ୍କ ଆକଟ ଓ ଅବାରିତ ମେହ ଭିତରେ
ଭିଷମ୍ୟତ ଗଢ଼ିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରେ ଦିକ୍ ଦିକ୍ ହୋଇ
ଜଳୁଥିଲା । ବଢ଼ିମୁଖ ହିସାବରେ ବାପା ଗାଁଞ୍ଚିଲେ
ମୁଁ ଭଲ ପାଠପଡ଼ି ଗନ୍ଧିତିଏ କରେ । ସେଥିପାଇଁ
କୋରୁଆ ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଏଲ୍.ଏନ୍.
ମହିଦିବ୍ୟାଳୟ, କୋରୁଆରୁ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତି
ପରେ ଉକ୍ତଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ
ଇତିହାସରେ ସ୍ଥାନକେନ୍ତର ଶେଷ କରିଥିଲି
୧୯୫୭ ମସିହାରେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ
ନେଇ ପରାକାଶରେ କୃତିଦର ସହ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
ପ୍ରଥମେ ଏନ୍.ସି.ଏଲ୍, ଫ୍ଲୁଟିରେ ଥିବା ଡିଏଜି
ପ୍ଲଟରେ କମ୍ ସମୟ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକତା
କରିଥିଲା । ପରେ ସରକାରୀ
ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ

ର କମ୍ ସମୟ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କଠା
କରିଥିଲି । ପରେ ସରକାରୀ
ମହା । ବି ଦ୍ୟ । ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ

ଶିକ୍ଷକତା କରିବା ସହ ଏବେ ଉତ୍ତମାଧିକାଳ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗୀୟ ଆଞ୍ଚଳିକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ବ୍ରଜପୁରଠାରେ ଉପ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟରତ । ଏ ଯାତ୍ରାରେ ମା' ଶାରାଳାଙ୍କର ଅପାର କରୁଣା ସହିତ ମୋର ପଢ଼ୀ ୩ ଡୁଇ କନ୍ୟାରତ୍ତ ଥଥା ସାଙ୍ଗସାଥୀଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ବି ରହିଛି । ତେବେ ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ଗୋଜନାର ସ୍ଵାଦ ଟିକେ ତିନ ଥିଲା ମୋ ପାଇଁ । ବାଣାବିହାରରେ ପି.ଜି.କଲା ବେଳେ ମୋତେ ପାର୍ଶ୍ଵ ଗାଳମ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା 'ସମ୍ବନ୍ଧ' ନାମରେ ଏକ ସେବାବେଳୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହ । ଏହାର ଅନ୍ଦେଶଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଜରିଆରେ ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକ ଥରଥାନ ଯୋଜନାରେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିଲି ମୋର କେତେଜଣ ସହପାଠୀଙ୍କ ସହ । ତା' ସହିତ ବେଳେବେଳେ ଜନକାତି ଉନ୍ନତିନ ଯୋଜନା, ଦେଶୀୟ ଔଷଧ ଓ ଚିକିତ୍ସା ପରିତିର ପୁନରୁତ୍ଥାର ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ କାମରେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗଦାନ ଦେଉଥିଲି । ଏଠାରୁ ମୋତେ ପ୍ରଥମ ଦରମା ମିଳିଥିଲା ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା । ଗଙ୍କାଟି ପାଇଲା ପାରେ ଖୁସିରେ ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲାବେଳେ ହତୀର ପହଞ୍ଚ ଥିଲା ଜଣେ ସାଙ୍ଗ । ତା'ର ମା'ଙ୍କର ଦେହ ଖରାପ ଥିଲା । ଘରକୁ ଯିବାପାଇଁ ତା' ପାଖରେ ପଇସା ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ମୋରି ଦରମା ଗଙ୍କାରୁ ୪୦୦ ଟଙ୍କା ତାକୁ ଔଷଧ କିଣା ଓ ବସ୍ତି ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇ ଦେଇ ବାକି ୩୦୦ ଟଙ୍କା ଧରି ସିଧା ଘର ମୁହଁ ହୋଇଥିଲି । ତେବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ମୋତେ ଗୋଟିଏ କଥା ଶିଖାଇ ଥିଲା, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜୀବନରେ

ପରିବାରର ଯୋଗଦାନ ଯେତିକି ମହିରୂପୁଣ୍ଡ, ସମାଜର
ଯୋଗଦାନ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ପରିବାର ପ୍ରଦ୍ଵ୍ୱାରା
ଜଣଙ୍କର ଯେତିକି ଉଭେର ଦୟିତ ରହିବା କଥା ସମାଜ ପ୍ରଦ୍ଵ୍ୱାରା
ମଧ୍ୟ ସମପରିମାଣର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ଜଣଙ୍କ
ଜାମା, ଯୋଡ଼ ପିଷି ସମାଜସେବା ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତ
ନାହିଁ । ଯଦି ଜଣଙ୍କର ଲୋକାଭିମୁଖୀ ଦୃଷ୍ଟିଭଳିତ ରହିଥାଏ
ତେବେ ସେ ଯେଉଁଠା ଥାବନା କାହିଁକି ସମାଜର ହିତସାଧନ
କଥା ଚିନ୍ତା କରିପାରିବ । ମୁଁ ମୋର ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବି ଏଇଅଳ୍ପ
କହିଛି । ଆଉ ମୋର ବାକିର ଜୀବନରେ ଏହାକୁ ପ୍ରତିପଳିତ
କରିବାକୁ ଯତ୍ପରୋଗୀନ୍ତି ଉଦ୍ୟମ ମଧ୍ୟ କରୁଛି । ତେବେ
ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହ ଜଢ଼ିତ ହୋଇ ବୁକ୍ଷରୋପଣ କରିବ
ସହ ଅନେକ ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହ ବି ଜଢ଼ିତ ରହିଛି
ଏପରି କି କଗୋନା ସମୟରେ ମାସ୍ ଏବଂ ସାନିକାଳଜନକ
ବନ୍ଧୁ ସହ କହି ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବାର ଖୁସି ବି ଦି
ସାଉଠିଛି । ଏସବୁ ବ୍ୟତାତ ପିଲାଟି ବେଳୁମୋର ସାହିତ୍ୟରେ
ବୁଦ୍ଧି ରହିଛି । ଯା'ଉତେରେ ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରପ୍ରକାରେ ମୋତ
ଅନେକ କବିତା, ନିବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇସାଇଛି
ପାଠକାୟ ସାଜୁତି ହେଁ ମୋର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷାର । ଖାଦ୍ୟ
କରି ମୋର କବିତା ସଂକଳନ 'ନଳ ନିର୍ବାଣ' ପାଠକାଦ୍ୱାର
ହେବା ମୋ ପାଇଁ ବଡ଼ ସୌଭାଗ୍ୟର କଥା ।

କବି ସୁଶାନ୍ତ ଦାସ ନିଜ
ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ
ଯାହା କୁହାନ୍ତି....

ମନକୁ ମନ ଭାବର ରଜା, ତୋରା ପୀରତିରେ ନ ଥାଏ ମଜା

ତେବେ ସେ ନେଇ କ'ଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବେ ତାହା ନିଜେ
ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ସେ ସୁନ୍ଦର ଚାହାଣିରେ କି ଯାଦୁ ଥିଲା କେଜାଣି
କିଛି ତିକା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତା' ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି।
ସେ ମୋତେ ଭଲ ପାଏ କି ନାହିଁ ତାହା ଜାଣେନା ।
ହେଲେ ତା' ବିନା ମୁଁ ବଞ୍ଚି ପାରିବି ନାହିଁ ମୁଁ ଏବେ
କ'ଣ କରିବି ?

-ସମୀର କୁମାର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ପ୍ରଶ୍ନ—ଅନେକ କହନ୍ତି ଚୋରା ପାଇଛିରେ ମଙ୍ଗ ଥାଏ ଏକଥା କ'ଣ ସତ ?

-ପଦ୍ମପ ରାଜେଶ୍ୱର

-ପ୍ରଦୀପ, ବାଲେଶ୍ୱର

ଉତ୍ତର : ତୋରା ପାଇଛି ମାଣିଆଣିଲା ଡିଅଶ ପରି । ଏଥୁରେ କ୍ଷଣିକ ମନ୍ଦିର ଆଖା ଏପରି ପ୍ରେମର ସଫଳତାକୁ ନେଇ ଆଶ କରିବା ବୁଝା । କାରଣ ଏହା କେତେବେଳେ ଅଦିନିଆ ମେଘ ପରି ଉଭେଇ ଯାଏ ତାହା ନିଜେ ଜୀବିତା କଷ୍ଟକର । କଥାରେ ଅଛି—‘ମନ୍ମହିମା ଭାବର ରଙ୍ଗ, ତୋରା ପାଇଛିରେ ନ ଥାଏ ମନ୍ଦିର’ । ତେଣୁ ଏହିଲି ପ୍ରେମରେ ଘାଁଣିନ ହେବା ଭଲ । ଏପରି ପ୍ରେମ କରନ୍ତୁ, ଯେଉଁ ମିଶନରେ ଆପଣ ସକଳେସ ହେବେଳେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋ ପ୍ରେମିକା ବିଷୟରେ ମୁଁ ଅନେକ କଥା ଶୁଣୁଛି। ଏବେ ମୁଁ ଏପରି ଦୋଷକିରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି ଯେ ତାଙ୍କ ମେଳ ଆଗନ୍ତୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିବି କି ନାହିଁ ଜାଣିପାରୁନାହିଁ। ମୋତେ କିଛି ଉପାୟ ବଢାଇବେ କି ସାଥୀ ?

-ତପ୍ରନ କୁମାର, ପ୍ରର

ଉତ୍ତର : ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଆପଣଙ୍କଟି
ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଭରଯା ଅଛି ତ ? ଯଦି ହଁ

ତେବେ ନିଜ ପ୍ରେମିକା ଆଉ ପ୍ରେମକୁ
ନେଇ ଦୋହକିରେ ପଡ଼ିବାର କିଛି
ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କ
ପ୍ରେମିକା ବିଷୟରେ କିଏ କ'ଣ
କହିଲା, ତାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ
ପୂର୍ବରୁ ଶହେ ଥର ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ
କିଏ ହୁଏଟ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ
ଦେଖ ଲଈଦିଇ ହୋଲିଯାଇଥିବ
ତେଣୁ ଏପରି ସମୟରେ ନିଜ
ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ
ଭରିବା ରଖିବା ଠିକ୍ । ଯଦି ଆପଣ
ଭାବନ୍ତି ଯେ ଯାହା ଶଶିଦ୍ରିତ ତାହା ସତ

ପ୍ରେଷି—ମୋ ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକାଙ୍କୁ ନେଇ କିଟିଛା
ଲେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । କେମିତି ଆରମ୍ଭ କରିବି
ଜାଣିପାରିମାହିଁ ।

—ସନ୍ତୋଷ, ନବରଙ୍ଗୁପୁର
ଉଦ୍‌ଧର : ପ୍ରେମକୁ ଆଉ ପ୍ରେମିକାକୁ ନେଇ କରିବା
ଲେଖୁବାକୁ ଆପଣଙ୍କୁ କିମି ଅଚକାରନାହିଁ । ହେଲେ
ଏହଳି ମିଳାଇକୁ ଆସୁଥି ଗୋଟିଏ କଥା ରଜିମ
କରିଦିବା । ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ଅଛନ୍ତି ତେବେ
ତାକୁ ଆଖୁ ସାମନାରେ ରଖୁ ପ୍ରେମ କରିତାରୁ ଦୁଇ
ଧାତି କାଗଜ ଉପରେ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତୁ ନା ! ଯଦି
ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ପଡ଼ି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା
ଖୁସି ହୋଇଗଲା, ତେବେ ଆଉ ଚିନ୍ତା ନ କରି
ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରେମ କରିବା ରଚନା
କରିବାକୁ ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ନ୍ତା ।

ଦାମୀ ଗୁଡ଼ି

*ଶ୍ରୀକୃବାବୁ ଗ୍ରାଫ୍ ଡାଇମଣ୍ଡ ରିଂ: ଏହି ମୁଦିଟିରେ ୩୧.୦୭ କ୍ୟାରେଟ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଉଚ୍ଚ କଲାର ଡାଇମଣ୍ଡ ବା ହାରା ଲାଗିଛି। ଏହି ହାରାଟିକୁ ପ୍ରଥମେ ଅଣ୍ଟୁଆ ଓ ବୋବାରିଯନ୍ କ୍ରାଉନ୍ କୁଣ୍ଡଲେରି ମାର୍କେଟରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା। ପରେ ଏହାକୁ ଲଞ୍ଚନର ଜଣେ କୁଣ୍ଡଲେରି ମାଲିକ କିଣି ମେଇ ତାଙ୍କୁ ପଳିସ୍ କରି ସେଥୁରେ ଏକ ମୁଦର ମୁଦି ତିଆରି କରିଥିଲେ। ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ନିଲାମ କରାଗଲା, ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ହେଲା ପ୍ରାୟ ୮୦ ମିଲିଯନ୍ ଡଲାର।

* ପିଲ୍ ଷ୍ଟାର ଡାଇମଣ୍ଡ ରିଂ: ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗର ଏହି ହାରାଟି ଆପ୍ରିକାର ଏକ ଖଣି ଖନନ ସମୟରେ ମିଳିଥିଲା। ସେତେବେଳେ ପାଖାପାଖୁ କୁଣ୍ଡ ବର୍ଷା ଲାଗିଥିଲା ଏହାକୁ କାଟିକି ପଳିଶ୍ କରି ଠିକ୍ ଆକାର ଦେବା ପାଇଁ। ପଳିଶ୍ ଦେବା ପରେ ଏହା ୪୯.୩୦ କ୍ୟାରେଟ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ମୁଦର ହାରାରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା। ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଏହି ହାରାରୁ ଏକ ମୁଦି ତିଆରି କରି ବିକିବା ପାଇଁ ନିଲାମ ଡକାଗଲା, ସେତେବେଳେ ଲକ୍ଷାକୁ ଉଚ୍ଚ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ୩୭ ମିଲିଯନ୍ ଡଲାରରେ ଏହାକୁ କିଣି ମେଇଥିଲେ।

* ଦ ଡ୍ରିନ୍କ୍ କୁ ଡାଇମଣ୍ଡ ରିଂ: ଆଖର ଲୁହ ବୁଦ୍ଧ ଆକାର ବା ଆଲମଣ୍ଡ ଆକାରର ଏହି ହାରା ଦେଖିବାକୁ ଯେମତି ଆକର୍ଷଣୀୟ ସେମିତି ଏହାର ଦାମ ବି ଆକାଶଭୂତୀଁ ୧୩.୯୯ କ୍ୟାରେଟ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି ହାରାଟି ଦକ୍ଷିଣ ଆପ୍ରିକାର ମିଳିଥିଲା। ଏହାକୁ ଅନେକ ବିଶାଳୀ ଲୋକ କିଣିବିକା କରିବା ପରେ ଶେଷରେ ଏହା ୨୦୧୪ ମସିହାରେ ଆମେରିକାର ଜେମୋଲୋଜିକାଲ ଇନ୍ଡ୍ସିଟ୍ୟୁର ହାତକୁ ଆପିଥିଲା, ଆଉ ସୋଠାରେ ଏହାକୁ ଡ୍ରିନ୍କ୍ କୁ ଡାଇମଣ୍ଡ ଭାବେ ସାର୍ଟିଫାର୍ କରାଗଲା। ପରେ ଏହାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଆପ୍ରିକାର ଜଣେ କୁଣ୍ଡଲେରି ମାଲିକ ପ୍ରାୟ ୨୩.୮ ମିଲିଯନ୍ ଡଲାର ଦେଇ କିଣି ମେଇଥିଲେ।

*ପରଫେଳ୍ ପିଲ୍ ଡାଇମଣ୍ଡ ରିଂ: ଆୟତକାର ଆକୃତିର ଏହି ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗର ହାରାଟି ହେଉଛି ୧୪.୨୩ କ୍ୟାରେଟ୍ ବିଶିଷ୍ଟ। ହଂକରେ ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୋଇଥିବା ଏକ ନିଲାମିରେ ଏହି ହାରା ମୁଦିଟି ପ୍ରାୟ ୨୩.୯ ମିଲିଯନ୍ ଡଲାରରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିଲା।

* ଦ ଭିତ୍ତି ଯେଲୋ ରିଂ: ଏହାକୁ ଅନେକେ ଡ୍ରିମ ଡାଇମଣ୍ଡ ରିଂ ବୋଲି ବି କହିଥାଏନ୍ତି। ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ଏହି ହାରା ମୁଦିଟି ମୂଲ୍ୟ ଏକ ନିଲାମିରେ ପ୍ରାୟ ୧୨.୮ ମିଲିଯନ୍ ଡଲାର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା।

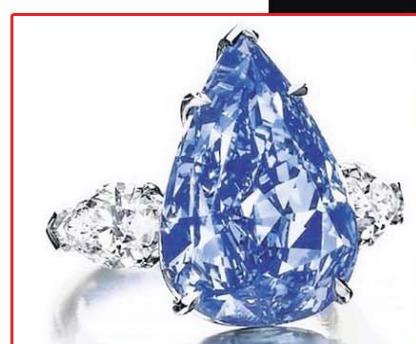
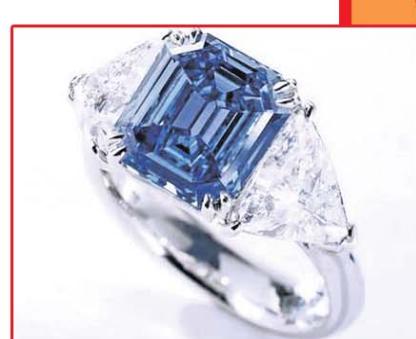
*ଗୋପାର୍ଟ କୁ ଡାଇମଣ୍ଡ ରିଂ: ଓଭାଲ ଶେପର ଏହି କୁ ଡାଇମଣ୍ଡ ରିଂରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟାପ୍ତ ଲାଗିଛି, ତାହାରି ୧୮ କ୍ୟାରେଟ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ହ୍ଲାଇର

ଗୋଲୁରେ ତିଆରି ହୋଇଛି। ଏଥୁଥିତ ସେହି ବ୍ୟାପ୍ତର ଉଭୟ ପଟେ ଦୁଇଟି ଛୋଟ ଧଳା ରଙ୍ଗର ହୀରା ମଧ୍ୟ ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଛି, ଯାହାକି ଏହି ମୁଦିକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁକ୍ ଦେଉଛି। ସେଥାଳ୍ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ୧୭.୭୭ ମିଲିଯନ୍ ଡଲାର ରଖାଯାଇଛି। ତେବେ ଏହି ମୁଦିଟି ସ୍ଵର୍ଗୀୟ କମ୍ପାନୀ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଗୋପାର୍ଟ କୁଣ୍ଡଲେରି ଦ୍ୱାରା ତିଆରି ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର ଏପରି ନାମକରଣ କରାଯାଇଛି।

*ଦ ବୁଲଗାରୀ କୁ ରିଂ: ଏହି ମୁଦିରେ ବୁଲ ପ୍ରକାର ରଙ୍ଗର ହୀରା ଲାଗିଛି। ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ୯.୮୭ କ୍ୟାରେଟ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ଧଳା ରଙ୍ଗର ହୀରା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ୧୦.୫୪ କ୍ୟାରେଟ୍ ବିଶିଷ୍ଟ କୁ କଲାର ହୀରା। ତା'ସାଙ୍ଗକୁ ଏକାଧିକ ଛୋଟ ଧଳା ରଙ୍ଗର ହୀରା ବି ଏହି ମୁଦିରେ ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଛି। ତେବେ ୧୯୭୦ ମଧ୍ୟାରେ ଏହି ମୁଦିଟିର ଆମୁମାନିକ ମୂଲ୍ୟ ୪ ମିଲିଯନ୍ ଡଲାର ହେବା କଥା, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ହୋଇଥିବା ଏକ ନିଲାମିରେ ଏହା ୧୫.୭ ମିଲିଯନ୍ ଡଲାରରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିଲା।

*ଦ ଭିତ୍ତି ପିଲ୍ ରିଂ: ୪ କ୍ୟାରେଟ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ହାଲୁକା ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗର ହୀରା ଲାଗିଥିବା ଏହି ମୁଦିଟି ହଂକରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ନିଲାମିରେ ପ୍ରାୟ ୧୧.୮ ମିଲିଯନ୍ ଡଲାରରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିଲା। ଆଉ ଏହି ହାରାଟି ଦକ୍ଷିଣ ଆପ୍ରିକାର ଏକ ଖଣିରୁ ମିଳିଥିଲା ବୋଲି ସ୍ଵର୍ଗନା ରହିଛି।

*କୁ ଡାଇମଣ୍ଡ ରିଂ: କୁସନ ଶେପର ଏହି ମାଲ ରଙ୍ଗର ହୀରା ପ୍ରଦିତିରେ ୨.୦୧ କ୍ୟାରେଟ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ମୁଦିଟି ଏକାଶ ହାଲୁକା ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗର ହୀରା ଲାଗିଥିବା ଏହାର ମୁଦିଟି ହୋଇଥିବା ଏକ ନିଲାମିରେ ପ୍ରାୟ ୧୦.୮ ମିଲିଯନ୍ ଡଲାରରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିଲା। ଆପରି ଏହି ହାରାଟି ଦକ୍ଷିଣ ଆପ୍ରିକାର ଏକ ଖଣିରୁ ମିଳିଥିଲା ବୋଲି ସ୍ଵର୍ଗନା ରହିଛି।

ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫଂଗୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଂଗୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ।

ପ୍ରିୟଙ୍କା

ହାତ

ହାତ

ସାହାଯ୍ୟ

ଶିକ୍ଷକ – ମଣିଷ ସିଏ, ଯିଏ ଅସ୍ଥିରିଆ
ସମୟରେ ଅନ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।
ମଣ୍ଡୁ – ହେଲେ ପରାମା ବେଳେ ନା
ଆପଣ ନିଜେ ମଣିଷ ହେଉଛନ୍ତି,
ନା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଣିଷ ହେବାକୁ
ଦେଉଛନ୍ତି ।

ରୋଷେଇ

ସ୍ଵାମୀ – ଆଜି ରୋଷେଇ କାହିଁକି
କରିନ ?
ସ୍ତ୍ରୀ – ଆଜି ମୁଁ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲି ଓ ଚିକେ
ଲାଗି ଯାଇଥିଲା ।
ସ୍ଵାମୀ – କୋଉଠି ପଡ଼ିଯାଇଥିଲି ଆଉ
କ’ଣ ଲାଗିଯାଇଥିଲା ?
ସ୍ତ୍ରୀ – ଖଟ ଉପରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲି । ଆଉ
ନିଦ ଲାଗିଯାଇଥିଲା ।

ଗ୍ରାହକେଶନ

ଶିକ୍ଷକ ଗୋପାକୁ – ମୁଁ ଗୋଟେ ବାକ୍ୟ
କହୁଛି । ତୁ ତାକୁ ଲଙ୍ଘିଶକୁ ଗ୍ରାହକେଶ
କରିବୁ ।

ଗୋପୀ – ହଉ ସାର ।
ସାର – ‘ସତ୍ତୋଷ ପାଖରେ ଆମ
ଅଛି’ ।
ଗୋପୀ – ସାତିସିଫେର୍ବନ ହାଜି
ମ୍ୟାଙ୍ଗୋ ।

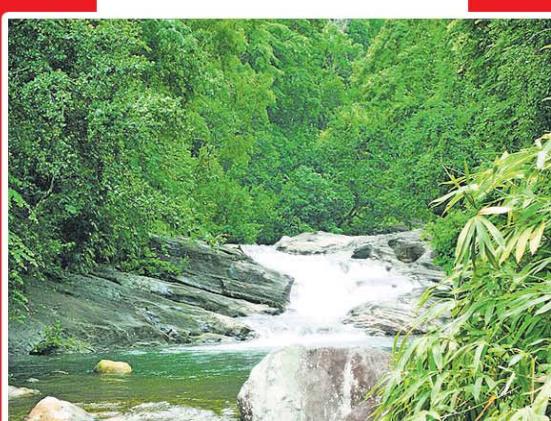

କେରଳପୁଣ୍ଡ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ
 ଶୈଳନିବାସ ହେଉଛି ପୋନମୁଡ଼ିଆ
 ପାହାଡ଼, ଜଙ୍ଗଲ ତଥା ଜଳପ୍ରାତର
 ଅପରୂପ ସୌନ୍ଦର୍ୟରେ ଭରା ଏହି
 ପ୍ଲାନଟିକ୍ ଅନେକେ କେରଳର କଞ୍ଚାର
 ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତିଆ ତା'ଛଡ଼ା ଏହା ଏକ
 ଲୋକପ୍ରିୟ ହନ୍ତିମୁନ୍ନ ତେଷ୍ଠିନେଶାନ୍ ଭାବେ
 ବି ଜଣାଶୁଣ୍ଟା...

କେବଳ ଥୁରୁତ୍ତାନନ୍ଦପୁରମ୍ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅବସ୍ଥିତ
ପୋନମୁଡ଼ି ହେଉଛି ଶ୍ଵାନୀୟ ଏକ ଗୋଲମିବାସୀ । କିନ୍ତୁ
ଏଠାକାର ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ଏତେ ଆକର୍ଷଣୀୟ
ଯେ, ଏହାକୁ ଅନେକେ କେବଳର କଞ୍ଚାର ବୋଲି
ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୋଦନ କରିଥାନ୍ତି । ଜଙ୍ଗଳ ପରିବେଶିତ ଏହି
ପାହାଡ଼ିଆ ଶ୍ଵାନଟିରେ ଅନେକ ଜଳପ୍ରାତ ତଥା
ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଶହୁରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ପ୍ରଜାତିର ପକ୍ଷୀ ଏବଂ ଶତାଧୂଳ
ପ୍ରଜାତିର ପ୍ରକାପତି ଦେଖାନ୍ତି ମିଳିଥାନ୍ତି । କେବଳ
ସେଇକି ମୁହଁସେ ପୋନମୁଡ଼ିର ପାଖାପାଖୁ ଅଞ୍ଚଳରେ
ଏମିତି ବି କେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୁଣ୍ଡିଳି ଅଛି, ଯାହାର
ଆକର୍ଷଣରେ ଆକର୍ଷଣ ହୋଇ ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ବହୁ
ସଂଖ୍ୟାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସିଥାନ୍ତି ।

ପୋନ୍ମୁଣ୍ଡିରେ କ'ଣ ଦେଖିବେ
 ପେପୁରା ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟାପ୍ରାୟ ୪୩
 ବର୍ଗ କି.ମି. ପରିସୀମା ବ୍ୟାପ୍ତ ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟଟି
 ପୋନ୍ମୁଣ୍ଡିର ମୁଖ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୁଲୀ । ଯଶ୍ଚ ଜଙ୍ଗଳରେ
 ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟରେ ଜାତି ଜାତିକା
 ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଜାତିର ଆଶଧାୟ
 ବୃକ୍ଷ ବି ଥୁବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ମିନ୍ମୁଣ୍ଡା ଜଳପ୍ରପାତଃପୋନ୍ମୁଢ଼ିର ଘାଞ୍ଚ ଜଙ୍ଗଲ
ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପାଦକଳା ରାତ୍ରାରେ କିଛିବାଟ ଗଲେ ଏହି
ମିନ୍ମୁଣ୍ଡା ଜଳପ୍ରପାତ ପଢ଼ିଥାଏ । ସ୍ଵର୍ଗ ଜଳ ପାଇଁ ଏହି
ପ୍ରପାତଟି ବେଶ ଲୋକପ୍ରିୟରେ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ଏହି ପ୍ଲାନଟିକୁ ଗାଲି ଗାଲି ଯିବା ସହିତ
ବାଟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଦେଖିବାର
ଅନୁଭୂତି ସତରେ ବେଶ ଗୋମାଞ୍ଚକର ହୋଇଥାଏ ।
ଖାସକରି ପ୍ରକୃତିପ୍ରେମୀଙ୍କ ଏହି ପ୍ଲାନଟି କୌଣସି
ସର୍ଗଠାରୁ କମ୍ ମୁହଁଁ । ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରେ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ
ବାଟ କହେଇ ନେବା ପାଇଁ ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ଉପରୁ

କେରଳର କଣ୍ଠୀର ପୋର୍ଟାଲ

ଏଠାରେ ଗାଇଉଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।
ପୋନମୁଢ଼ି ଜଳପ୍ରପାତ: ପୋନମୁଢ଼ି
ଶୈଳନିବାସଠାରୁ ଏହି ଜଳପ୍ରପାତରେ
ଦୂରତା ମାତ୍ର ୧.୪ କି.ମି. । ପୋନମୁଢ଼ି
ନାମାନୁସାରେ ଏହାର ନାମ ପୋନମୁଢ଼ି
ଜଳପ୍ରପାତ ରଖାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜଳପ୍ରପାତର ଆକର୍ଷଣୀୟ ଭୂମି ଉପଭୋଗ
କରିବା ସହ ନିକଟରେ ଥିବା ଏକ ଉତ୍ସବ
ପାର୍କ ମଧ୍ୟ ଚାଲୁ ଦେଖିପାରିବେ । ତା'ରୁକ୍ତି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ
ବାଉଶିରେ ତିଆରି ଛୋଟ ଛୋଟ କଟରେ
ଅବସ୍ଥାନ କରି କିଛିଟା ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ମଧ୍ୟ
ସାଉଁଟି ପାରିବେ ।

ଅଗ୍ରପୁଣ୍ଡାରକୋଦମ୍ବ: ପୋନମୁଣ୍ଡିଷ୍ଟ ଏହି
ଏକ ଉଚ୍ଚତମ ପ୍ଲାନ୍. ଚଢୁପାର୍ଶ୍ଵ ଜଙ୍ଗଳରେ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ଏହି ପ୍ଲାନକୁ ବୁଲି ଗଲାବେଳେ
ଖୁବ୍ ଗୋମାଞ୍ଚକର ଲାଗିଥାଏ ।

ଏତଦ୍ୱୟତାଟ ପୋନମୁକ୍ତିରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ଦେଖୁଣା ନିମାଟେ ଏକ ଜଳେ ପାଥାର
ତଥା ଅନେକ ତ୍ରୈକିଂ ସ୍କର୍ବ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତ୍ରୈକିଂ
ଏବଂ ହାଲକି ପାଇଁ ବେଶ୍ ପୁରୁଷା ଥିବା ଯୋଗୁ
ଏଥୁରେ ରୁଚି ରଖୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକମାନଙ୍କର ଖୁବ
ଭଲ ଭିଡ଼ ଜିମ୍ବାଏ ଏଠାରେ ।

କେବେ ଯିବେ

ପୋନମୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଷର ସେ କୌଣସି ସମୟରେ
ବୁଲି ଯିବା ପାଇଁ ସୁବିଧା ଥିଲେ ବି, ପ୍ଲାନାରୁ
ପାଣିପାଗ ସୁଚନା କେତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ଏଠାରୁ
ଯିବା ପାଇଁ ମାର୍ଜନ୍ ମେ' ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ
ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ. ତା'ଙ୍କା ବର୍ଷାକାଳରେ
ପୋନମୁଡ଼ିର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ବେଶ ବଢ଼ି ଯାଉଥିବାରୁ

ଏହି ସମୟରେ ବି ଏଠାକୁ କେଡ଼େକା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଛୁଲି ଯାଉଥିବାର ଦେଖିବାକୁ
ମିଳେ ।

କେମିଟି ଯିବେ

ଥୁରୁଭାନତ୍ତ୍ଵପୂରମ ସେଞ୍ଚୁଳ ରେଳିଟ୍ରୋ
ଷ୍ଟେଶନ ଓ ଥୁରୁଭାନତ୍ତ୍ଵପୂରମ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାନ୍ଦ
ନ୍ୟାଶନାଲ୍ ଏୟାରପୋର୍ଟ ହେଉଛି
ପୋନମୁଡ଼ିର ନିକଟତମ ରେଳିଷ୍ଟେଶନ
ଥଥା ବିମାନବନ୍ଦର। ତା'ଙ୍କୁ ଦେଶର
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନେରୁ ଚାରିଷ୍ଠ ବସ୍ତି ବି ଏଠାକୁ
ଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ସୁଭିତ୍ରା
ମୁତ୍ତାବକ ଯେଉଁଥିରେ ଗାହିଁରେ ସେଥୁରେ
ଯାଇ ଆରାମରେ ପୋନମୁଡ଼ିରେ
ପହଞ୍ଚାପାରିବେ ।

କ'ଣ କିଶିବେ ଓ କ'ଣ ଖାଲବେ
ଏଠାରେ ଆମିଷ, ନିରାମିଷର ସବୁପ୍ରକାର
ତିସ୍ର ଖାଲବାକୁ ପାଇପାରିବେ । ବିଶେଷକରି
ଏଠି ମାଛରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର
ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଖାଲବାକୁ ବେଶ ସୁଷ୍ଠୁରାଦ୍ଵୀ
ଲାଗିଥାଏ । ତା'ଛଡ଼ା ସତନ୍ତ ଭାବେ ଅର୍ଦ୍ଧର
କଲେ ଏଠାକାର ଅଧିକାଂଶ ରେଖାଶ୍ରୀ
ତଥା ହୋଲେଲରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କୁ କଦଳୀ
ପତ୍ରରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପାରମ୍ପରିକ
ଭୋଜନ ପରଶା ଯାଇଥାଏ, ଯାହା
ଦେଖୁବାକୁ ମନୋରମ ଲାଗିବା ସହ
ଖାଲବାରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।
ସେହିପରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାହିଁଲେ ଧାରମକ
ପର୍ବପର୍ବାଣିରେ ପିନ୍ଧା ଯାଉଥିବା ଗୋଲୋନ୍ତି
ବର୍ତ୍ତରମୁକ୍ତ ଶାନ୍ତି, ବିଭିନ୍ନ ମସଲାଦ୍ଵବ୍ୟ ଆଦି
ଶ୍ରୀରେ ଏଠାରୁ କିମି ମଧ୍ୟ ପାରିବେ ।

ପରିଚ୍ୟକ୍ତ ମାନ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦର ଗାଉନ୍

କାହାର ମହାମାରୀ ସମୟରେ ମାନ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ବ କେତେ ଯୋଗୁ ଏହାରୁ ମେଳ ଆବର୍ଜନା ବି ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ହେଲେ କିଛି ସୁଜନଶୀଳ ମନିଷ ଏହି ସମସ୍ୟାକୁ ଏଡ଼େଇବା ପାଇଁ ପରିଚ୍ୟକ୍ତ ମାନ୍ୟର ସୁଜନଶୀଳ ଉପାୟରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଯେମିତି କି ବ୍ୟବସାୟରେ ପରିଚ୍ୟକ୍ତ ମାନ୍ୟର ବ୍ୟବହାର କରି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଏକ ସୁନ୍ଦର ଫେଟ୍ ଗାଉନ୍ । ଏହି ଗାଉନଙ୍କୁ ଦେଖୁଣେ କେହି ବି ପ୍ରଶଂସା

ନ କରି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଫ୍ୟାଶନ ଡିଜାଇନର ଚମ୍ପ ଏହାକୁ ତିଆରି କରିବା ଲାଗି ୧୫୦୦ଟି ଧଳା ରଙ୍ଗର ପରିଚ୍ୟକ୍ତ ମାନ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ଆଉ ଅଣ୍ଟା ନିକଟରେ ହାରଲାଇମ୍ ଦେବା ପାଇଁ ଡିସପୋଜେବଳ୍ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ପିପିଲକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ଗାଉନଙ୍କୁ ମତେଳ ଜେମିମା ହେମ୍‌ପ୍ଲେସି ପିନ୍ ଲକ୍ଷ୍ମନର ସେଣ୍ଟ ପଲ୍ କ୍ୟାଥେତ୍ରାଳ ନିକଟରେ ଫରେଶ୍‌ରେ ପରିଚ୍ୟକ୍ତ ମାନ୍ୟର ସୁନ୍ଦର ଓ ଲୋକେ ଏହାକୁ ଏତେ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏବେ ଏହା ଚର୍କାର ବିଷୟ ପାଲନ୍ ଯାଇଛି ।

କାର୍ତ୍ତୁନ୍ କର୍ମର

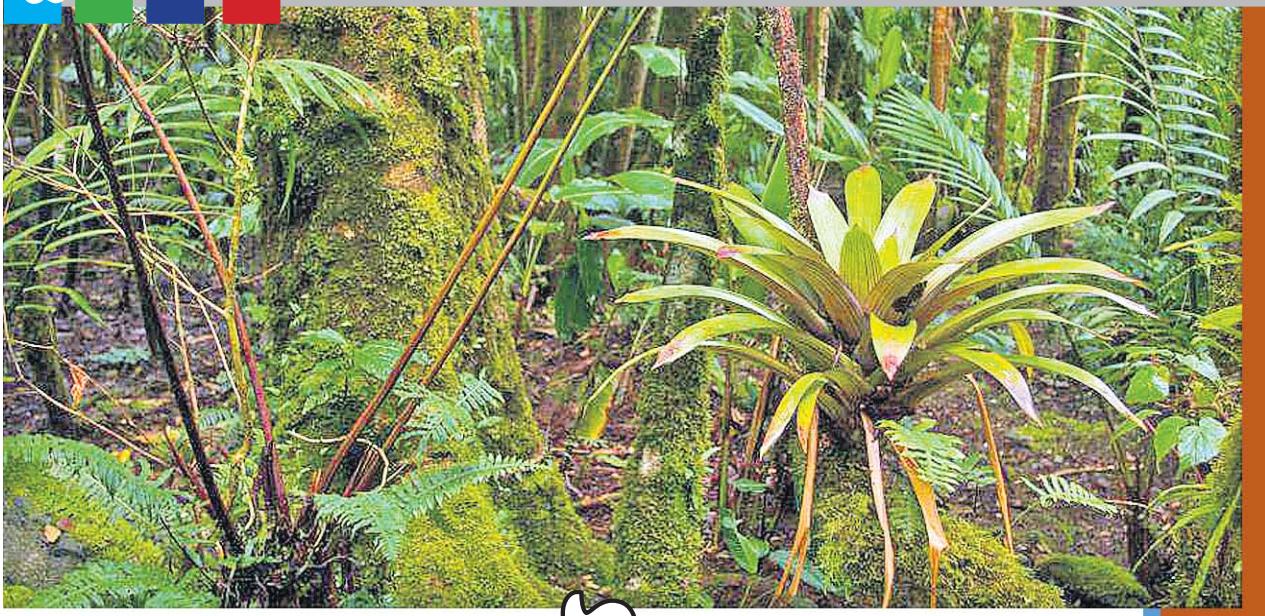
ଆରେ ତୋ ଭାଇଟା ଏବେ କ'ଣ କରୁଛି କି ?

ଗୋଟେ ଦୋକାନ ଖୋଲିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଜେଲରେ ଅଛି ...

କାହିଁକି ?

ଦୋକାନଟା ହାତୁଡ଼ିରେ ଖୋଲିଥିଲା ତ, ପୋଲିସ ବାସିକି ନେଇଗଲା ।

ମହାରା ଗାନ୍ଧୀ ଉପଧ୍ୟୋଗୀ ଅରଣ୍ୟ

ଦିନକୁଦିନ ପୃଥ୍ବୀପୁଷ୍ଟରୁ ଜଙ୍ଗଳ କ୍ଷୟ ହେଉଛି। ପରିବେଶ ସନ୍ତୁଳନରେ ସମସ୍ୟା ଉପସ୍ଥିତି। ବୃକ୍ଷରୋପଣ ଓ ତା'ର ସୁରକ୍ଷା ଜରୁରୀ ହୋଇପଡ଼ିଛି। ଯାହାକୁ ଦୂଷିତରେଖା ଅନୋକ ଜଙ୍ଗଳ ଦୂଷିତ ପାଇଁ ପ୍ରାୟୀମ କରିଛନ୍ତି । ସେହିକ୍ରମରେ ଡେଙ୍କାନାଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଛି ଏକ ସବୁଜ ଆଶ୍ରମୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ; ଯାହା ମହାରା ଗାନ୍ଧୀ ଆଶ୍ରମୀୟ ଅରଣ୍ୟ ଭାବେ ନମିତ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଳାନ୍ୟାସ ପରେ ସେହି ମାସର ୧୯ ଡାଇନ୍‌ରୁ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟାରୟ ହୋଇଥିଲା ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ୟ ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ଫୁଲ ଫଳ ଓ ଆଶ୍ରମୀୟ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅରଣ୍ୟ କେବଳ ଡେଙ୍କାନାଳ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନର ଗର୍ବ ହୋଇ ରହିଥାଏ ବରଂ ଏହା ଡିକ୍ଷିଶାରେ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଆଶ୍ରମୀୟ ଅରଣ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ଲାନ ପାଇପାଇଛି । ଏହାର ମନୋରମ ଦୃଶ୍ୟ ଅନେକଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଣ କରିପାରିଛି । ସୋଗର ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତର ସୋଗର, କଣ୍ଠାଳ, ଉପର ଝଗଡ଼ପଡ଼ା ଓ ରାଯନ୍‌ବୁନ୍ଦପୁର ପଞ୍ଚାୟତର ସିଦ୍ଧପଡ଼ା, ଶୁକ୍ଳପଡ଼ା ମାଛିଆ, ଗୋଡ଼ଭଜା, ରାବଦା ଆଦି ମୌଜାର ଜମିରେ ଏହି ଅରଣ୍ୟ ବଢ଼ିଉଠିଛି । ପ୍ରାୟ ୩୦୩.୨୭୯୯ର ପରିମିତ ଜମିରେ ଏହି ଆଶ୍ରମୀୟ ଅରଣ୍ୟ ଅବସ୍ଥିତ । ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ୨୦୧୦ରୁ ୨୦୧୪ ମଧ୍ୟରେ ୧୨ ହେବୁର ଜମିରେ ଅନ୍ତା, ବାହାଡ଼ା, ହରିଡ଼ା, ବେଳ, ଗମ୍ବାରି, ସୁନାରୀ, ଲିମ, ମହାଲିମ ଆଦି ପ୍ରାୟ ୧୪୦୦୦ (ଏକଲକ୍ଷ ତତ୍ତଵିକାରୀଙ୍କର) ଗଛ ଲଗାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପୁରୁଷୁଦ, କର୍ପୁର କୁକୁମ, ଅର୍କୁନ ମଞ୍ଜୁଆଟି ଚନ୍ଦନ, କର୍ପୁର, କୁକୁମ ରୁକ୍ଷସା, କର୍ପୁର ରୁକ୍ଷସା, ରାମ ରୁକ୍ଷସା ଆଦି ବ୍ୟାପକ ଆଶ୍ରମୀୟ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରାଯାଇଛି । ମୁର୍ଗା, ହାତାବାଡ଼ ଆଦି ୨୦୦୦ ଗଛ ଲଗାଇ ବାହର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଏଥସହ ୨୦୧୯-୨୦ ମୟିହାରେ ପ୍ରାୟ ୨୨ ହେବୁର ଜାଗାରେ- ଆମ, ଲିମ୍, ସପୁରି, ପାଳସା କୋଳି, ସାଜନା, କଦଳା ଅମୃତଭଣ୍ଠା ଆଦି ଫଳ ଗଛ ଲଗାଯାଇଛି । ଏଥସହ ପର୍ଯ୍ୟକଳଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଗୃହ, ଏକ ଭୂତଳ ଗୃହ, ଦୁଇଟି କାଠ ଗୃହ ଓ ଅନ୍ୟଦୁଇଟି ଶାତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଏଠାରେ ସୁରମିଳ ଫୁଲ କରାଯାଇଛି । ଏଥସହ ୪ ଶହ ସିଂ ବିଶ୍ଵି ସାନିମନୀ କଷ, ପଞ୍ଜକର୍ମ କଷ, ଧାନ ଗୃହ, ଯୋଗ ଗୃହ, ପାଠାଗାର ସୁରିଧା କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ମୁକ୍ତକାଶ ବ୍ୟାପାର ଶାଳା, ଦୁଇଟି ପାର୍କ କରାଯାଇଛି । ମୁକ୍ତମିଳ ଫୁଲ ହଂସ, ବତକ ଏବଂ ନିକଟରେ ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗର ମାଛ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ । ଖୋଲା ପତିଆରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଜାତିର କୁକୁତା ଓ ମୟୂର ବିଚରଣ କରିବାର ନଜର ପଡ଼ିପାରେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଏଠାରେ

କରାଯାଇଛି । ଏହି ପରିବେଶରେ ଅବସ୍ଥିତ ଫଳ ଗଛ ଓ ଅନ୍ୟମାନ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ମିଳିଥିବା ଆୟ ଅର୍ଥରେ ନିୟେଜିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦରମା ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବାର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତି ହେଉଛି । ଏହାର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଆଶ୍ରମୀୟ ଅରଣ୍ୟ ନାମରେ ଏକ ତ୍ରୁଷ୍ଣ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ତ୍ରୁଷ୍ଣରେ କାମାକ୍ଷାନଗର ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳର ବିଧାୟକ, ଆଞ୍ଚଳିକ ମୁଖ୍ୟ ବନସ୍ବର ଅନୁଗୋଦ ଉପଦେଶ୍ୟ ରହିବାର ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଥିବା ବେଳେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଅଧ୍ୟେ, ଜିଲ୍ଲା ବନଖଣ୍ଡ ଅଧିକାରୀ ସମ୍ପଦକ, ସୋଗର ଓ ରାଯନ୍‌ବୁନ୍ଦପୁର ସରପଞ୍ଜ, କାମାକ୍ଷାନଗର ବିତ୍ତିଓ, ତହସିଲଦାର ଆଦି ୧୪ ଜଣଙ୍କୁ ନେଇ ତ୍ରୁଷ୍ଣର ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ତ୍ରୁଷ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଭାବେ ଆଶ୍ରମୀୟ ଅରଣ୍ୟକୁ ପ୍ରତିବାଳନ କରାଯିବା ସହ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ଗତ ବର୍ଷ କେବଳ ଫୁଲ ଗଛ ବିକ୍ରି କରି ତ୍ରୁଷ୍ଣର ପ୍ରାୟ ୮୦ ହଜାର ଆୟ ହେବାରିଥିବା ବେଳେ ଏଥୁପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଜଣ କର୍ମଚାରୀ ନିୟେଜିତ ଥିଲେ । ବଦାନ୍ୟ ବନ୍ଦିତି

ଏମାନେ ଯାହା କୁହନ୍ତି-

ନରୋରମ ବେହେରା

ବିଦ୍ୟୁତ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ଶିଶିରକାନ୍ତ ବେହେରା

ନରୋରମ ବେହେରା - ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଜିଲ୍ଲା ଗ୍ରାମୀୟ ଉନ୍ନତି ସଂସ୍ଥା, କୁହନ୍ତି- ଏହି ଅରଣ୍ୟ କେବଳ କାମାକ୍ଷାନଗର କିମ୍ବା ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନର ମୁହଁତେ, ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏହା ଡିକ୍ଷିଶାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ସାନ ହୋଇପାରିବ ଏହାର ରକ୍ଷଣା ବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ନେଇଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ୟକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ଆଶ୍ରମୀୟ ବୃକ୍ଷ ଚିନ୍ହବାର ସ୍ଵୀପୋଗ ମିଳିବ ।

ବିକାଶ କୁମାର ମହାନ୍ତି- ଗୋପୀୟ ଉନ୍ନତି ଅଧିକାରୀ, କାମାକ୍ଷାନଗର କୁହନ୍ତି- ଏମଜିଏନାର୍ଥାରିଜିଏ ଯୋଜନାରୁ ଏଥୁପାଇଁ ଅନେକ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚୁ ହୋଇଛି । ପ୍ଲାନୀଯ ଲୋକପ୍ରତିବାନ୍ଧକ ସମତେ ସବୁଭାଗ ଏହାର ସଫଳତା ପାଇଁ ଲାଗିପିଛି । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏହା ଡିକ୍ଷିଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ସାମିଲ ହୋଇପାରିବ ।

ଶିଶିରକାନ୍ତ ବେହେରା-ସରପଞ୍ଜ, ରାଯନ୍‌ବୁନ୍ଦପୁର-କୁହନ୍ତି ଏହି ଆଶ୍ରମୀୟ ଅରଣ୍ୟ ଦୂଷିତ ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ମଲିକଙ୍କ ପଦମେପ ପ୍ରଶଂସନାୟ । ଏହିଅରଣ୍ୟ ଆମାଶ୍ଳକ ଗର୍ବ । ପ୍ଲାନୀଯ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତର ସରପଞ୍ଜଭାବେ ରତ୍ନର କୁହନ୍ତିରେ ୧ଲକ୍ଷ ଗଙ୍ଗା ଦେଇ ଆଜିବନସଦସ୍ୟ ହୋଇଛି । ଯେତିକି ପାରିବ ବିନା ପାରିଶ୍ରିତକରେ ଶୁମଦାନ କରିବି ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି ।

ଓ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏଶା କରାଯାଉଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଆଶ୍ରମୀୟ ବ୍ୟବସାୟ ପରିବାରରେ ଏଠାର ପରିବେଶ ଏକ ନିଆରା ପ୍ଲାନ୍ ଦୂଷିତକରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଦେଖାଦେଇଛି । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏଠାରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବାରର ଆଶ୍ରମୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ଉପାଦିତ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ପରିବାରର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କରିପାରିବ ବୋଲି ଏହି ଅଞ୍ଚଳକାସାବୀଙ୍କ ଠାରୁ ଜଣାପାରିଛି ।

-କନ୍ଦିବାରା ବେହେରା, ସୁଧୀର କୁମାର ପରିବାର

କୁଣ୍ଡ ବୁଣ୍ଡା ମଣିଷ

କୁଣ୍ଡରେ ବୁଣ୍ଡା ସେଚର, ମଫଳର ଆଦି ଘିନିଥିବେ । ହେଲେ ଜଣେ ମହିଳା ଏହି ପାରମରିକ ବୁଣ୍ଡା କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାହାରି କରୁଛନ୍ତି କିଛି ଭିନ୍ନ । ଫିନିଲାଣ୍ଡରେ ରହୁଥିବା ଲିଆ ହାଇତାମେନ୍ ନାମ୍ବା ଏହି ମହିଳା ଉଲକୁ କୁଣ୍ଡରେ ବୁଣ୍ଡି ଲାଇଫ୍ ସାଇଙ୍ ମଣିଷ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ନିଜ ଗ୍ରାମ ହମିନିକାମ୍ବରୋର କିଛି ପଡ଼ୋଣୀଙ୍ ଅବିକଳ କୁଣ୍ଡା ବୁଣ୍ଡା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ; ଯେଉଁରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୈନିକିନ କାର୍ଯ୍ୟର ଖେଳକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଏହାସହ ସେ ନିଜର, ନିଜ ପୋଷା କୁରୁକୁର ଓ ନିଜ ଭାଇଙ୍କର ବି ଲାଇଫ୍ ସାଇଙ୍ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି କୁଣ୍ଡରେ ବୁଣ୍ଡି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ନିଜ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସେ ନିଜ ପୋଷା କୁରୁକୁ ଧରି ବୁଲୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଆଉ ତାହା ଏତେ ବାସ୍ତବ ପେ, ଲାଗେ ସତେ ଯେମିତି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଲିସାଙ୍ ଯାଆନ୍ତା ଭଉଣୀର । ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ କୁଣ୍ଡରେ ବୁଣ୍ଡା ପ୍ରତିକୃତି ହେଉ ଅବା ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କର, ସବୁ ଲାଗେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାସ୍ତବ ପରି । ତେବେ ଏହି ପ୍ରତିକୃତି ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ସେ ପ୍ରଥମେ ମେଚାଲ ତାରରେ ପ୍ରେମ ତିଆରି କରନ୍ତି । ଆଉ ତା' ଉପରେ କୁଣ୍ଡରେ ବୁଣ୍ଡି ତାକୁ ଜୀବନ୍ତ ମଣିଷ ଭଳି ପ୍ରତିକୃତିରେ ପରିଣାତ କରନ୍ତି ।

ଯାକୁ ହିଁ କହନ୍ତି ବନ୍ଧୁତା

କୁହାସାଏ ଯିଏ ବିପଦରେଲେ ସାହା ହୁଅନ୍ତି ସେ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ । ଖରାପ ସମୟରେ ହୁଁ ଜଣାପଡେ କିଏ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ଓ କିଏ ବନ୍ଧୁ ମୁଖ୍ୟାଧାରା ଶିତ୍ତ । ଆଉ ଦକ୍ଷିଣ ଆପ୍ରିକାର ଏକ ଘଟଣାକୁ ଦେଖିଲେ ଜଣାପଡେ ପ୍ରକୃତରେ ବନ୍ଧୁତାର ସଞ୍ଚା କଣ୍ଠ । ଏଠାରେ ଗେଟି ମାକକେମା ନାମ୍ବା ଜଣେ ମହିଳା ପ୍ରତି କର୍କଟ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତେବେ ତାଙ୍କୁ କେମୋ ଥେରାପୀ ଦିଆଯାଉଥାଏ । ଫଳରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କେଶ ଖାତିବା ଯୋଗୁ ଅନ୍ୟ କର୍କଟ ରୋଗୀଙ୍ ପରି ସେ ବି କେଶ କାଟି ଲଣ୍ଡା ହେଲେ । କର୍କଟ ରୋଗର କଷ୍ଟ ସହ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେବାର ଯନ୍ତ୍ରଣା କେତେ ତାହା କେବଳ ଅନୁଭବୀ ହିଁ ଜାଣେ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା ପରେ ତାଙ୍କର ୧୧ଜଣ ବାନ୍ଦା ମାକକେମାଙ୍କ ମନରେ ଚିକେ ଖୁସି ଭରିବା

ବାମନ ଗାଇ

ନିକଟରେ ବାଂଲାଦେଶରେ ଏକ ଗାଇକୁ ନେଇ ଚର୍କା ଜୋର ଧରିଛି । ଆଉ ତାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମହାମାରୀ ସମୟରେ ବି ଭିଡ଼ ଜଗୁଛି । କାରଣ ରାନୀ ନାମକ ଏହି ଗାଇର ମାଲିକ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏ ହେଉଛି ପୃଥ୍ବୀର ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ଗାଇ । ତାକାଠାରୁ ୩୦ କି.ମୀ. ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଥିବା ଚରିଗ୍ରାମର ଅଟେ ରାନୀ । ୨୩ ମାସର ରାନୀ ଏକ ବାମନ ଗାଇ । ଏହାର ଲମ୍ବ ୨୭ ଲଙ୍ଘ ଏବଂ ଓଜନ ମାତ୍ର ୨୭ କି.ଗ୍ରା. । ଏହାର ମାଲିକଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ଗାଇର ମାନ୍ୟତା ପାଇଥିବା ଗାଇଠାରୁ ରାନୀ ୪ ଲଙ୍ଘ ଛୋଟ । ତେବେ ରାନୀ ଆଗରୁ ପୃଥ୍ବୀର ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ଗାଇ ମାନ୍ୟତା ନିଶ୍ଚିଯ ପାଇବା ।

ପାଇଁ ଆପଣେଇଥିଲେ ଏକ ଅଭିନବ ଉପାୟ । ସେମାନେ ମାକକେମାଙ୍କ ସହ ଏକ ଫଣ୍ଟେଶ୍‌ରୁ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କଲେ । ତେବେ ତାହା ସାଧାରଣ ଫଣ୍ଟେଶ୍‌ରୁ ଥିଲା କିଛି ଉର୍ବରେ । କାରଣ ତାଙ୍କ ବାନ୍ଦା ମାକକେମାନେ ନିଷ୍ପରି ନେଇଥିଲେ ଯେ, ଲଣ୍ଡା ହୋଇ ମାକକେମାଙ୍କ ସହ ଫଣ୍ଟେଶ୍‌ରୁ କରିବେ ; ଯଦ୍ବାରା କି ମାକକେମାଙ୍କ ମୂର୍ଖରେ ହସ ପୁଟିବ । ଆଉ ତାଙ୍କର ଏହି ବିପରି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ ପୂରାପୂରି ତାଙ୍କ ସହ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣି ମନ ଦୃଢ଼ ହେବ । ଫଣ୍ଟେଶ୍‌ରୁ ଦିନ ମାକକେମା ଯେବେ ବାନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଲଣ୍ଡା ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କ ଆଶ୍ରମ୍ୟର ସମାନ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ ବାନ୍ଦା ମାକକେମାନଙ୍କର ଏତେ ଭଲ ପାଇବା ଦେଖୁ ସେ ଖୁସିରେ କାନ୍ଦି ପାଇଥିଲେ । ଦକ୍ଷିଣ ଆପ୍ରିକାର ଫଣ୍ଟେଶ୍‌ରୁ ତଥା ଭିଡ଼ିଗ୍ରାମର ଅଳବର୍ତ୍ତ ବ୍ରେଣେନହାନ୍ ଏହି ମୁହଁର୍ତ୍ତକୁ ଭିଡ଼ କରିନେଇଥିଲେ । ତା'ବାନ୍ଦା କରିଥିଲେ ଏହି ଅଭିନବ ଫଣ୍ଟେଶ୍‌ରୁ ।